

TER BESLISSING

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

Directie Algemene
Fiscale Politiek

Persoonsgegevens

nota

Fiscale verzamelwet 2023 - nader rapport

Aanleiding

De Raad van State heeft advies uitgebracht over het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2023. Daarnaast hebben ook de Raad voor de Rechtspraak en de Hoge Raad vanwege het formeelrechtelijke karakter en het ontbreken van een internetconsultatie advies uitgebracht. Wij hebben in reactie daarop het nader rapport opgesteld.

Leeswijzer nota

De beslispunten lopen van 1 tot en met 6 en de informatiepunten lopen van 1 tot en met 5. De volgorde van de Fiscale verzamelwet 2023 wordt hierbij aangehouden.

Besispunt 1

Wij adviseren u akkoord te gaan met het nader rapport en het verzenden van het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2023 naar de Tweede Kamer.

Bij een eventuele bespreking met u of tijdens een kort tekenmoment leggen wij het definitieve wetsvoorstel inclusief nader rapport voor ter ondertekening. Momenteel vindt nog de laatste controle op kleinere punten zoals tik- en schrijffouten plaats.

Informatiepunt 1: Actieve openbaarmaking nota's

Bij wetsvoorstellen worden ook de onderliggende beslisnota's openbaar gemaakt (op Rijksoverheid.nl en verzonden aan de Tweede Kamer). Dat zal ook bij de Fiscale verzamelwet 2023 het geval zijn.

Datum

6 mei 2022

Notanummer

2022-0000134759

Bijlagen

1. Nader rapport inzake het Voorstel van wet houdende Wijziging van enkele belasting- Wetten (Fiscale verzamelwet 2023)

16.05.22
gehyp

17.05.22

A. de Waard
Muc

Beslis- en informatiepunten m.b.t. artikel 8.14a Wet IB 2001 (codificatie goedkeuring inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK); Inschrijving op eenzelfde briefadres door ouder en kind geeft onder voorwaarden recht op de IACK)

Beslispunt 2a: codificatie IACK uit Fiscale verzamelwet 2023 halen

Bent u akkoord met het uit het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2023 halen van de codificatie van de goedkeuring in het Besluit heffingskortingen van 27 oktober 2021 voor de IACK?

In het nader rapport wordt dit toegelicht door te vermelden dat het kabinet naar aanleiding van recente ontwikkelingen breder wil kijken naar de formele inschrijvingseis van de IACK en aan de hand daarvan zal codificeren. De goedkeuring, die vooruitlopend op wetgeving regelt dat inschrijving op eenzelfde briefadres in de basisregistratie personen (BRP) door ouder en kind vanwege veiligheidsredenen onder voorwaarden recht kan geven op de IACK, blijft in de tussentijd gelden.

Akkoord

Beslispunt 2b: opnemen materiële toets in de IACK

Bent u akkoord met het opnemen van een materiële toets in de IACK als uitzondering op de formele inschrijvingseis en hier vooruitlopend op wetgeving een goedkeuring voor op te nemen in het Besluit heffingskortingen?

Bij het uitwerken van de materiële toets zal ook de codificatie van de goedkeuring voor inschrijving op een briefadres vanwege veiligheidsredenen worden meegenomen.

Akkoord

Toelichting:

- De IACK is een heffingskorting (max. € 2.534 in 2022) voor de minstverdienende partner of alleenstaande ouder die arbeid en zorg combineert voor één of meerdere kinderen die aan het begin van het kalenderjaar jonger zijn dan 12 jaar, en die ook voldoet aan de overige voorwaarden, met als doel het bevorderen van de arbeidsparticipatie van deze groep mensen (voornamelijk vrouwen).
- Een van de voorwaarden is de formele inschrijvingseis die stelt dat ouder en kind minimaal zes maanden op hetzelfde woonadres staan ingeschreven in de BRP. Hierop bestaan momenteel drie uitzonderingen:
 1. In lagere regelgeving (artikel 44b van de Uitvoeringsregeling Wet inkomstenbelasting 2001) is geregeld dat in geval van co-ouderschap beide ouders recht krijgen op de IACK als de zorg van het kind in voldoende mate wordt verdeeld over beide ouders (ten minste 156 dagen in een doorgaans repeterend ritme).
 2. In het Besluit heffingskortingen van 27 oktober 2021 is een goedkeuring opgenomen waarmee onder voorwaarden recht op de IACK bestaat voor ouders die met een kind aan boord van een binnenvaartschip zonder vaste ligplaats wonen. Inschrijving op een woonadres in de BRP is voor deze ouders namelijk niet mogelijk.
 3. In het Besluit heffingskortingen van 27 oktober 2021 is vooruitlopend op wetgeving een tweede goedkeuring opgenomen waarmee onder voorwaarden recht op de IACK bestaat voor ouders die met een kind,

vanwege veiligheidsredenen, in de BRP staan ingeschreven op een briefadres in plaats van een woonadres.

- Gepland was om de codificatie van de hiervoor genoemde derde uitzondering op te nemen in het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2023 door de delegatiebepaling in de IACK uit te breiden en vervolgens in de lagere regelgeving de regeling nader uit te werken.
- De afgelopen periode hebben zich verschillende ontwikkelingen voorgedaan aangaande de formele inschrijvingseis in de IACK. Bij de Belastingdienst komen steeds meer casussen binnen waarbij ouders door de formele inschrijvingseis geen recht hebben op de IACK, maar bij een materiele toets wel zouden voldoen aan de voorwaarden voor het recht op de IACK.
- Steeds meer lagere rechters kiezen er ook voor om minder waarde toe te kennen aan de formele inschrijvingseis en ouders, gezien doel en strekking van de regeling, op basis van de materiële situatie het recht op de IACK toe te kennen.
- In de betreffende casussen bij lagere rechters is onderscheid te maken tussen casussen waarbij het voor belastingplichtigen onmogelijk was om te voldoen aan de formele inschrijvingseis en casussen waarbij het voor belastingplichtigen door omstandigheden de "keuze" was om niet ingeschreven te staan op een woonadres in de BRP.
- U wordt in een separate nota nog geïnformeerd over enkele verzoeken voor toepassing van de hardheidsclausule in situaties waarbij het voor de betreffende belastingplichtigen onmogelijk was om te voldoen aan de formele inschrijvingseis.
- Gezien doel en strekking van de regeling en het beroep op het meer en beter toepassen van de menselijke maat is de vraag opgekomen of het strikt vasthouden aan de formele inschrijvingseis in bepaalde situaties nog passend is.
- Om goed op de voorgedane ontwikkelingen in te spelen, adviseren wij om op (korte) termijn de wet aan te passen door het onder voorwaarden opnemen van een materiële toets als uitzondering op de formele inschrijvingseis.
- Naar verwachting is het opnemen van een dergelijke uitzondering uitvoerbaar voor de Belastingdienst, omdat de huidige systematiek met betrekking tot de toewijzing van de IACK nagenoeg onveranderd kan blijven. De Uitvoeringstoets zal hier uiteindelijk uitsluitend over moeten geven.
- Vooruitlopend op deze wetgeving is het de bedoeling om een goedkeuring op te nemen in het Besluit heffingskortingen waarmee de inspecteur handvatten krijgt om onder voorwaarden bij het ontbreken van een inschrijving op een woonadres in de BRP van ouder en kind de materiële toets toe te passen.
- Omdat een dergelijke materiële toets ook de codificatie regelt van de goedkeuring voor inschrijving op een briefadres vanwege veiligheidsredenen adviseren wij om de nu opgenomen codificatie uit het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2023 te halen en mee te laten lopen met de breder herziening van de formele inschrijvingseis. De huidige goedkeuring blijft in de tussentijd gelden.

Beslis- en informatiepunten m.b.t. artikel 24a AWR (Voor bezwaar vatbare beschikkingen op belastingaanslag voor bezwaar en beroep onderdeel laten uitmaken van belastingaanslag)

Beslispunt 3: uitzondering andere belastingen dan Rijksbelastingen

Wij adviseren u akkoord te gaan met het opnemen van een uitzondering bij de wijziging van artikel 24a AWR voor andere belastingen dan Rijksbelastingen. Op deze wijze zijn onder andere de provinciale belastingen, de gemeentelijke belastingen en de waardebeschikking Wet WOZ uitgezonderd. Stemt u daarmee in?

Akkoord

- De voorgestelde wijziging van artikel 24a AWR betreft een verdere verbetering en vereenvoudiging voor het instellen van rechtsmiddelen in de fiscaliteit. De verbetering van de rechtsbescherming komt voornamelijk tot haar recht doordat belanghebbenden meer wettelijke mogelijkheden krijgen om tegen de belastingaanslag en alle voor bezwaar vatbare beschikkingen waarvan een bedrag op hetzelfde aanslagbiljet is vermeld op te komen. Met de voorgestelde aanpassing van de AWR wordt het risico voor een belanghebbende verkleind dat het instellen van rechtsmiddelen niet meer mogelijk is en aan te dragen gronden procesrechtelijk verloren gaan.
- In het proces van het opstellen van het voorstel heeft de focus gelegen op de uitvoeringspraktijk van de Belastingdienst. Hierdoor is bij de wijziging van artikel 24a AWR niet tijdig onderkend dat deze wijziging ook substantiële gevolgen heeft voor de uitvoeringspraktijk van onder andere provincies en gemeentes die voor de heffing van hun belastingen aansluiten bij de AWR. Dit geldt ook voor het vaststellen van de waardebeschikking Wet WOZ. Met de vertegenwoordigers van de provincies en gemeentes worden nadere afspraken gemaakt om het afstemmingsproces in de toekomst te verbeteren.
- Met de vertegenwoordigers van de provincies en gemeentes is voorts de afspraak gemaakt dat aan u wordt voorgesteld om voor de heffing van hun belastingen en de vaststelling van de waardebeschikking Wet WOZ een uitzondering op te nemen in het wetsvoorstel. Deze uitzondering is goed te onderbouwen aangezien de wijziging van artikel 24a AWR is opgesteld om de situatie van bezwaar en beroep bij rijksbelastingen van de Belastingdienst te vereenvoudigen.
- Wel wordt door de betrokken partijen nog nader onderzocht of de uitzondering blijvend moet zijn. Het tijdspad van dit onderzoek is op dit moment niet bekend. Ingeval de voorgestelde wijziging van artikel 24a AWR bij andere belastingen toch wenselijk en uitvoerbaar blijkt te zijn, kan via een aanvullende wetswijziging het wederkerige systeem alsnog daarop van toepassing worden verklaard.

Informatiepunt 2: verduidelijkingen n.a.v. adviezen Raad van State en Raad voor de Rechtspraak

- Het advies van de Raad voor de rechtspraak en de Raad van State hebben geleid tot verschillende verduidelijkingen in de toelichting bij de wijziging van artikel 24a AWR en artikel 9.6 Wet IB 2001. Deze adviezen hebben niet geleid tot een wijziging van de voorgestelde regeling.
- Overeenkomstig het advies van de Raad voor de rechtspraak is in de Memorie van Toelichting (MvT) op het wetsvoorstel nader ingegaan op de gevolgen voor de jurisprudentie over impliciete verliesvaststellingsbeschikkingen ingeval bij de aanslagregeling geen verlies is vastgesteld, nadat wel naar een

negatief belastbaar bedrag aangifte is gedaan. In de toelichting is expliciet weergegeven dat deze jurisprudentie ook na wetswijziging haar gelding zal behouden.

- Naar aanleiding van het advies van de Raad van State is de MvT bij het wetsvoorstel op vier onderdelen aangevuld.

1/2) De eerste twee onderdelen van het advies van de Raad van State zien op de gevolgen voor de uitvoering en in het verlengde daarvan de toelichting op de uitvoeringstoets. Naar aanleiding van dit deel van het advies is in de toelichting bij de paragraaf 'Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst, Douane en Toeslagen' een uitgebreide toelichting opgenomen over de gevolgen voor de uitvoering en waarom de voorgestelde wetswijziging deze gevolgen rechtvaardigt. Wetgeving die meer aansluit bij het burgerperspectief, die zorgt voor meer formele en praktische rechtsbescherming, die ten goede komt aan het doenvermogen en die aansluit bij het advies van de adviescommissie praktische rechtsbescherming van burgers en kleine ondernemers in belastingzaken vergt meer inzet van de Belastingdienst.

3) Het derde onderdeel van het advies ziet op een gewenste toelichting wanneer voor de inspecteur een actieve navraagplicht ontstaat en wat de gevolgen zijn voor de termijn van afdoening van een bezwaarschrift en in het verlengde daarvan de dwangsomregeling. In de MvT is dit nader uitgewerkt. Net als nu bestaat er in beginsel geen actieve navraagplicht en mag de inspecteur zich beperken tot de aangedragen gronden. Dit is anders in bijvoorbeeld de situatie waarin het bezwaarschrift helemaal geen gronden heeft (pro forma bezwaarschrift) of in bepaalde situaties dat de inspecteur gehouden is op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wel (pro)actiever op te treden. Deze afgebakende plicht in voornoemde gevallen bestaat reeds voor de inspecteur. Het wetsvoorstel brengt daar geen verandering in. De voorgestelde wetswijziging heeft verder ook geen gevolgen voor de wettelijke termijnen en de dwangsomregeling. Die blijven onverkort van toepassing.

- Ten slotte ziet het vierde onderdeel van het advies op de afwijkende datum van inwerkingtreding. De voorgestelde maatregel gaat gelden voor aanslagbiljetten met een dagtekening op of na 1 januari 2023. Onmiddellijke inwerkingtreding zou voor de Belastingdienst en de rechterlijke macht tot praktische problemen leiden en procedures zouden dan langer duren. Naar aanleiding van het advies van de Raad van State is nader gemotiveerd waarom die afwijkende datum van inwerkingtreding ook dient te gelden voor verzoeken om ambtshalve vermindering bij de inkomstenbelasting. Met voormeld overgangsrecht wordt gestreefd naar duidelijkheid van de procedurele mogelijkheden voor alle betrokken partijen. Nieuwe verschillen tussen procedures die hun oorsprong vinden in een bezwaar en beroep tegen een belastingaanslag IB of bepaalde voor bezwaar vatbare beschikking(en) en een bezwaar tegen een afwijzing van een ambtshalve vermindering van die belastingaanslag IB of bepaalde voor bezwaar vatbare beschikking(en) worden met een gelijke inwerkingtreding voorkomen.

Informatiepunt 3: belastingrentesysteem (toezegging dat deze regeling deze kabinetsperiode opnieuw wordt bezien)

- U bent eerder akkoord gegaan met twee maatregelen die de hardheid van de belastingrenteregeling m.i.v. 1 januari 2023 iets beperken: maatwerk belastingrente en rentestop naheffingsaanslag.
- De Raad van State geeft in zijn advies aan dat het feit dat onderdelen van het belastingrentesysteem als onredelijk worden ervaren, aanleiding is om het hele belastingrentesysteem nog eens goed te doordenken.

- In het nader rapport is een reactie langs de volgende lijnen opgenomen.
- In 2018 is naar aanleiding van moties uit de Eerste Kamer en Tweede Kamer onderzoek gedaan naar de redelijkheid, billijkheid en rechtvaardigheid van de belastingrenteregeling. In dit onderzoek is ingegaan op aspecten die de Afdeling advisering aan de orde stelt.
- In de begeleidende brief bij het onderzoeksrapport heeft uw ambtsvoorganger, dhr. Snel, aangegeven dat alle onderzochte aspecten van de belastingrenteregeling passen binnen de gedachte die aan de regeling ten grondslag ligt (en die is gebaseerd op de verzuimrenteregeling in de Awb), maar dat hij zich kan voorstellen dat bepaalde aspecten onredelijk (kunnen) aanvoelen.
- Ten aanzien van die aspecten zijn alternatieven onderzocht. Bij alle alternatieven is echter geconcludeerd dat deze zouden leiden tot uitvoeringsproblemen bij de Belastingdienst of (grote) negatieve budgettaire effecten.
- Dat neemt echter niet weg dat het nuttig is het belastingrentesysteem dat op onderdelen als onredelijk wordt ervaren nog eens goed te doordenken.
- Daarom wordt toegezegd dat het belastingrentesysteem deze kabinetsperiode opnieuw wordt gezien gelet op de rechtsstatelijkheid en de menselijke maat. Uiteraard worden in dit brede onderzoek ook de criteria budgettaire inpasbaarheid en uitvoerbaarheid goed betrokken.

! lees, welke systeem?

Beslis- en informatiepunten m.b.t. artikel 39a AWR (MAP-beschikking aanmerken als fiscale beschikking)

Beslispunt 4a: overgangsrecht artikel 39a AWR

Wij adviseren u overgangsrecht te treffen voor de inwerkingtreding van artikel 39a AWR. Stemt u daarmee in?

U vindt onder de kern een toelichting op dit beslispunt.

afkeurd

Beslispunt 4b: uitbreiding normadressaat

Wij adviseren u de normadressaat uit te breiden tot 'een persoon of onderneming'. Stemt u daarmee in?

U vindt onder de kern een toelichting op dit beslispunt.

afkeurd

Kern

- Ondanks het bestaan van een belastingverdrag of een daarmee vergelijkbare regeling, kan zich een grensoverschrijdende situatie voordoen waarin een persoon of onderneming te maken krijgt met dubbele belasting of waarin anderszins sprake is van heffing in strijd met dat belastingverdrag of die belastingregeling. Dergelijke situaties kunnen zich voordoen door verschillen in interpretatie of toepassing van het belastingverdrag of de belastingregeling.
- Een persoon of onderneming kan in een dergelijk geval op grond van het toepasselijke belastingverdrag of de toepasselijke belastingregeling een verzoek indienen om een zogenoemde onderlinge overlegprocedure (hierna: verzoek) te starten.
- De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) heeft geoordeeld dat de afwijzing van een verzoek een besluit is in de zin van de Awb, waardoor tegen het besluit tot afwijzing van een verzoek bezwaar en beroep openstaat bij een rechtbank en hoger beroep bij de ABRvS.

- Met het voorgestelde artikel 39a AWR wordt geregeld dat een besluit tot afwijzing van een verzoek wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking op grond van de belastingwet, waardoor de fiscale rechter bevoegd wordt.
- De Hoge Raad, als hoogste belastingrechter, heeft over deze voorgestelde bepaling advies uitgebracht.
- De Hoge Raad adviseert een overgangsbepaling op te nemen en de werking van het voorgestelde artikel 39a AWR uit te breiden naar andere direct belanghebbenden dan de belastingplichtige.
- Wij adviseren het advies van de Hoge Raad over te nemen.

Toelichting beslispoint 4a m.b.t. overgangsrecht

- De Hoge Raad adviseert om bij het voorgestelde artikel 39a AWR een overgangsbepaling op te nemen zodat er geen twijfel is welke rechter bevoegd is inzake op de invoeringsdatum ingediende of afgehandelde verzoeken, bezwaren en (hoger) beroepen.
- Wij stellen voor om in een overgangsbepaling te regelen dat het voorgestelde artikel 39a AWR alleen geldt voor besluiten tot afwijzing van een verzoek die op of na de inwerkingtreding van deze wet zijn gedagtekend. Als het besluit eerder is genomen, dan blijft het huidige recht van toepassing en kan in dat geval tot en met de ABRVs worden geprocedeerd.
- Er wordt op die manier tussentijds geen wijziging aangebracht in de rechtsgang. Zo wordt voorkomen dat gedurende een procedure het procesrecht wijzigt en verwarring kan ontstaan over de bevoegde rechter.

Toelichting beslispoint 4b m.b.t. uitbreiding normadressaat

- Uit de huidige tekst van het voorgestelde artikel 39a AWR volgt dat de rechtsingang wordt geboden aan 'een belastingplichtige'. De Hoge Raad schrijft in zijn advies dat het gevolg daarvan is dat andere belanghebbenden, zoals de inhoudingsplichtige of de aansprakelijk gestelde derde, geen rechtsingang bij de belastingrechter hebben als hun verzoek zou worden afgewezen.
- Mede vanuit het oogpunt van rechtseenheid adviseert de Hoge Raad om het voorgestelde artikel 39a AWR zo te wijzigen dat de werking ervan zich ook uitstrekt tot verzoeken van andere direct belanghebbenden dan de belastingplichtige. Dat voorkomt dat voor verschillende personen of ondernemingen een andere rechtsgang geldt. Dit advies sluit ook aan bij de oorspronkelijke bedoeling van het wetsvoorstel.
- Wij stellen voor de normadressaat uit te breiden naar een persoon of onderneming die wordt geconfronteerd met een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het betreffende verdrag. Het advies van de Hoge Raad wordt hiermee omarmd.

Informatiepunt 4: verduidelijkingen memorie van toelichting

- In het concept MvT staat dat 'volledigheidshalve wordt opgemerkt dat onderlinge overlegprocedures waarop bijvoorbeeld bilaterale of multilaterale verrekenningsverzoeken worden gebaseerd niet onder de reikwijdte van het voorgestelde artikel 39a AWR vallen'. Deze zin kan volgens de Hoge Raad ruimer worden uitgelegd dan bedoeld is. Verduidelijkt zal worden dat die uitsluiting alleen ziet op gevallen waarin zekerheid vooraf (door middel van een zogenaemde bilaterale of multilaterale Advance Pricing Agreement) is gevraagd.

- In het concept MvT staat dat het verzoek om een onderlinge overlegprocedure te starten moet worden ingediend 'bij de bevoegde autoriteit (in Nederland: de Minister van Financiën). Die zin kan volgens de Hoge Raad de indruk wekken dat het verzoek naar het Ministerie van Financiën moet worden gestuurd. Het verzoek dient te worden gestuurd naar de Belastingdienst/Grote Ondernemingen t.a.v. het MAP-team. Dit zal worden verduidelijkt.

Beslispunt m.b.t. afschaffing betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting

Beslispunt 5: afschaffing betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting

Wij adviseren u akkoord te gaan met de afschaffing betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting

- Het afschaffen van de betalingskorting bij de voorlopige aanslagen (VA) vennootschapsbelasting (Vpb) vloeit voort uit de augustusbesluitvorming van 2019. Met de opbrengst van deze maatregel is een lastenverlichtingspakket voor burgers bekostigd.
- De beoogde ingangsdatum van deze maatregel betrof 1 januari 2021. De benodigde systeemwijzigingen konden echter niet voor 1 januari 2023 plaatsvinden.
- In de Miljoenennota 2021 is de latere inwerkingtreding (per 2023) van de maatregel verwerkt. Dit leidde tot een tegenvaller van jaarlijks € 160 miljoen voor de jaren 2021 en 2022 in het inkomstenkader.
- De Raad van State heeft in het advies gevraagd om een nadere toelichting bij de afschaffing van de betalingskorting. Hierbij is gevraagd om (a) een reflectie op het oorspronkelijk doel van de maatregel en waarom nu een andere afweging worden gemaakt en (b) of dit ook gevolgen heeft voor de betalingskorting bij de VA inkomstenbelasting (IB).
- Uit de reflectie volgt dat de betalingskorting geadviseerd is door de commissie Van Lunteren die onderzoek deed naar de administratieve lastenverlichting die samenhangen met fiscale regelgeving.
- De administratieve lasten zijn in tegenstelling tot de invoering in 1998 thans gering als gevolg van de automatisering. Het éénmalig betalen van een aanslag kost immers ongeveer evenveel tijd als het in gang zetten van een vooraf vastgestelde periodieke betaling. Daarnaast is het mogelijk om een VA, ook zonder de betalingskorting, in één keer te betalen.
- Gezien de geringe administratieve lasten en de keuze van een belastingschuldige om deze te dragen is het te rechtvaardigen om de betalingskorting bij de vennootschapsbelasting volledig af te schaffen.
- Er is bij de augustusbesluitvorming van 2019 niet overwogen om de betalingskorting die wordt aangeboden bij de IB en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet eveneens af te schaffen. Dat lag in de rede van de toenmalige besluitvorming van een structureel lastenverlichtingspakket voor burgers.

**Beslispunt m.b.t. afschaffen terugwerkende kracht maatregel
Betalingsvordering lokale belastingen**

Beslispunt 6: wegnemen terugwerkende kracht voor de maatregel
Betalingsvordering lokale belastingen

Wij adviseren u om conform het advies van de Raad van State de terugwerkende
kracht voor de maatregel Betalingsvordering lokale belastingen weg te nemen.
Stem u daarmee in?

Shkova

- Gemeenten, provincies en waterschappen kunnen bij de invordering van lokale heffingen gebruikmaken van de per 1 juli 2020 geïntroduceerde betalingsvordering.
- Per abuis waren BZK en I&W niet tijdig op de hoogte gesteld van de wijziging van de Invorderingswet 1990. Hierdoor hebben zij de bepalingen in de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet, die de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 overeenkomstig van toepassing verklaren, niet gewijzigd.
- Met de wijziging die meeloopt in het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2023 wordt deze omissie gecorrigeerd. Aan deze wijziging is terugwerkende kracht verleend tot en met 1 juli 2020.
- De Afdeling Advisering van de Raad van State heeft geadviseerd deze terugwerkende kracht te laten vervallen.
- In overleg met BZK, I&W, de VNG en UvW is besloten om het advies op te volgen en geen terugwerkende kracht toe te kennen aan de wijziging.

f

Informatiepunt 5: update van de budgettaire raming

- Op verzoek van het CPB (die ook de ramingen certificeert) is een update gemaakt van de budgettaire gevolgen van het wetsvoorstel vanwege het verschijnen van het CEP.
- Als gevolg hiervan is de opbrengst van het afschaffen van de betalingskorting in de Vpb € 204 miljoen in plaats van € 178 miljoen. Deze update is nog niet verwerkt in de bijgevoegde ramingstoelichtingen, maar dit zal wel gebeuren in de set die naar de Tweede Kamer wordt verzonden en gepubliceerd op de website van het CPB.

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Niet van toepassing.

Doc. nr.	Datum	Naam document	Toelichting
1	27-8-2020	Nota - Stas FB - Looptijd nabestaandenlijfrente	Bijlage bij beslisnota Fiscale verzamelwet 2023. De staatssecretaris ontvangt als bijlage bij een beslisnota een eerder voorgelegde nota over het onderwerp 'looptijd bancaire nabestaandenlijfrente'.
2	18-11-2020	Nota - Stas FB - Beleggingsondernemingen toegelaten aanbieders voor loonstamrechten	Bijlage bij beslisnota Fiscale verzamelwet 2023. De staatssecretaris ontvangt als bijlage een eerder voorgelegde beslisnota over het onderwerp 'Beleggingsondernemingen toegelaten aanbieders voor loonstamrechten'.
3	4-5-2021	Nota - Stas FB - Start- en beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023	Met deze nota wordt de start van het traject van de Fiscale verzamelwet 2023 aangekondigd. De staatssecretaris F&B wordt geïnformeerd over het voorgenomen tijdpad en er worden een aantal inhoudelijke beslispunten voorgelegd ten aanzien van mogelijke maatregelen in de Fiscale verzamelwet 2023.
4	4-5-2021	Nota - Stas TD - Start- en beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023	Met deze nota wordt de start van het traject van de Fiscale verzamelwet 2023 aangekondigd. De staatssecretaris F&B wordt geïnformeerd over het voorgenomen tijdpad en er worden een aantal inhoudelijke beslispunten voorgelegd ten aanzien van mogelijke maatregelen in de Fiscale verzamelwet 2023.
5	6-5-2021	Bijlage 1 overzicht maatregelen Fiscale verzamelwet 2023	In deze nota staan alle maatregelen die voorbij komen in de Fiscale verzamelwet 2023. Het is een korte beschrijving van de verschillende voorstellen en bij welke afdeling dit voorstel hoort.
6	1-9-2021	Nota - Stas FB - Tweede beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023	In deze 2e beslisnota wordt één beslispunt voorgelegd aan de staatssecretaris over het afschaffen van de betalingskorting in de vennootschapsbelasting. Daarnaast wordt de staatssecretaris via deze nota geïnformeerd over overige informatiepunten omtrent de Fiscale verzamelwet van 2023. Een aantal onderdelen is gelakt omdat het buiten de reikwijdte valt.
7	29-9-2021	Nota - Stas FB - Derde beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023	In deze 3e beslisnota worden er een aantal beslispunten voorgelegd aan de staatssecretaris. Het gaat onder meer om de vraag of de wijzigingen van de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet mogen meelopen met de Fiscale verzamelwet van 2023, er is een beslispunt over de belastingrente en een beslispunt over de rentestop.
8	29-9-2021	Nota - Stas FB - Aanvullende nota inzake beantwoording brief LAS Legal over aanmaningskosten en invorderingsrente	Door middel van deze nota wordt de staatssecretaris om een akkoord gevraagd op het verzenden van een brief aan de vaste commissie voor Financiën naar aanleiding van vragen uit een burgerbrief. De vragen gaan voornamelijk over aanmaningskosten en invorderingsrente.

sd.

*Dit moeten we
even bespreken, heeft
na kees*

Ministerie van Financiën

TER BESLISSING

Aan
de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

2 M/10

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Inlichtingen

Persoonsgegevens

Datum
27 augustus 2020

Notitienummer
2020-0000160944

Auteur
Persoonsgegevens

notitie

Looptijd bancaire nabestaandenlijfrente

Aanleiding

In het verleden zijn diverse verzoeken om toepassing van de hardheidsclausule binnengekomen voor situaties waarin gerechtigden tot een nabestaandenlijfrente door hun hoge leeftijd geen lijfrenteversicherung konden afsluiten. Het ging hierbij om de situatie waarin de termijnen zijn toegekomen aan een bloed- of aanverwant, niet zijnde de (gewezen) partner, in de rechte lijn of in de tweede of derde graad van de zijlijn die ouder is dan de AOW-gerechtigde leeftijd. Een bancaire lijfrente werd wel aangeboden, maar daarvoor geldt in deze situatie een minimale looptijd van twintig jaar. Voorgesteld wordt om de minimale looptijd van een bancaire nabestaandenlijfrente aan te passen.

*Achtakwade
de u
Fyd?
7/16/11*

Besispunt

Gaat u akkoord dat bij de looptijd van een bancaire nabestaandenlijfrente rekening wordt gehouden met de leeftijd van de gerechtigde tot de lijfrente als de termijnen toekomen aan een bloed- of aanverwant, niet zijnde de (gewezen) partner, in de rechte lijn of in de tweede of derde graad van de zijlijn die ouder is dan de AOW-gerechtigde leeftijd.

De minimale looptijd van twintig jaar wordt verminderd met het aantal jaren tussen de AOW-gerechtigde leeftijd en de leeftijd van de gerechtigde. Waarbij een minimale looptijd geldt van vijf jaar.

Deze wetswijziging zal meegaan met de eerstvolgende Fiscale Verzamelwet. Indien u akkoord gaat, wordt de maatregel vooruitlopend op de wetswijziging bij beleidsbesluit goedgekeurd.

Kern

- Een nabestaandenlijfrente biedt ondersteuning aan nabestaanden van de belastingplichtige.
- Er doen zich situaties voor waarin iemand die de AOW-gerechtigde leeftijd reeds heeft bereikt, gerechtigd wordt tot een nabestaandenlijfrente. Wanneer de gerechtigde een leeftijd heeft bereikt van 80 jaar of ouder, bieden verzekeraars geen lijfrenteversicherung meer aan.¹ De gerechtigde tot de lijfrente is dan gedwongen tot afkoop van de lijfrente (met revisierente tot gevolg) of – wanneer het gaat om een bloed- of aanverwant, niet zijnde de

¹ Verzekeringstechnisch is dit voor de verzekeraars niet mogelijk omdat de overlijdenskans te groot wordt. Verzekeraars gebruiken voor het berekenen van de statistische eindleeftijd de gemiddelde eindleeftijd in de sterftetabellen, welke rond de 80 jaar ligt.

(gewezen) partner, in de rechte lijn of in de tweede of derde graad van de zijlijn – tot het afsluiten van een bancaire lijfrente met een looptijd van minimaal 20 jaar².

- De minimale looptijd van 20 jaar is opgenomen om voor bancaire lijfrenten een levenslange uitkering te benaderen, zodat sprake is van een reële oudedagsvoorziening. Uit de parlementaire stukken blijkt niet dat de wetgever de situatie waarin hoogbejaarde ouders een nabestaandenlijfrente van hun overleden kind of broer/zus zouden kunnen krijgen, voor ogen heeft gehad.
- Een (bancaire) lijfrente met een looptijd van minimaal 20 jaar voor een gerechtigde die reeds de leeftijd van 80 jaar of ouder heeft bereikt, lijkt geen reële oudedagsvoorziening. De gemiddelde levensverwachting van een 80-jarige of ouder is namelijk aanzienlijk lager dan 20 jaar.
- Voor deze situaties wordt voorgesteld om bij de minimale looptijd van de bancaire nabestaandenlijfrente rekening te houden met de leeftijd van de gerechtigde. Hierdoor wordt beter recht gedaan aan het doel van de minimale looptijd.
- De looptijd van 20 jaar wordt verminderd met ieder jaar dat de gerechtigde ouder is dan de AOW-leeftijd. Deze systematiek sluit aan bij de regeling dat wanneer een oudedagslijfrente ingaat vóór de AOW-gerechtigde leeftijd, de looptijd van 20 jaar wordt verlengd met ieder jaar dat de gerechtigde jonger is dan de AOW-leeftijd.
- Om nog recht te doen aan de minimale looptijdvereiste wordt hierbij een minimumtermijn van 5 jaar gesteld. Deze termijn is al in de wet opgenomen als minimumtermijn voor lijfrente-uitkeringen voor partners en niet-bloed- en aanverwanten.
- Het voorstel vergt aanpassingen van teksten in toelichtingen en op de website, maar niet in reñseignering of berekenende systemen.
- De budgettaire gevolgen zijn verwaarloosbaar. De belastinggrondslag gaat niet verloren, enkel de termijn waarin wordt uitgekeerd, wordt verkort.
- In het verleden zijn drie verzoeken om toepassing van de hardheidsclausule toegekend, waarin is goedgekeurd dat de looptijd van de bancaire nabestaandenlijfrente 5 jaar mag bedragen.

² Artikel 3.126a, vierde lid, onderdeel b, onder 2, Wet IB 2001.

TER BESLISSING

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

22/11

Directie Directe Belastingen

Inlichtingen

Persoonsgegevens

Direct contact

Persoonsgegevens

Datum

18 november 2020

Notitienummer

2020-0000220022

Auteur

Persoonsgegevens

notitie

Beleggingsondernemingen toegelaten aanbieders voor loonstamrechten

Aanleiding

De Belastingdienst heeft verzoeken ontvangen van beleggingsondernemingen of zij aangemerkt kunnen worden als toegelaten aanbieders voor het uitvoeren van loonstamrechten. Dit vraagt om een aanpassing van het overgangsrecht voor loonstamrechten in de Wet op de loonbelasting 1964. Gelet op eerdere verruimingen die zijn doorgevoerd voor beleggingsondernemingen adviseren wij u hiermee in te stemmen.

Beslispunt

Stemt u in dat beleggingsondernemingen worden aangemerkt als toegelaten aanbieders van loonstamrechten? Bij uw instemming zal dit vooruitlopend op wetgeving bij beleidsbesluit worden goedgekeurd zodat tegemoet kan worden gekomen aan reeds liggende verzoeken.

Kern

- Tot 31 december 2013 kon een loonstamrecht ontstaan. Een loonstamrecht is een aanspraak op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfd of te derven loon. Bij ontslag kon met een beëindigingsvergoeding een aanspraak op een loonstamrecht worden bedongen, bijvoorbeeld bij een eigen vennootschap. Op het moment dat de uitkeringen uit het stamrecht ingaan, dient loonbelasting te worden ingehouden. Tot 1 januari 2014 ontstane loonstamrechten worden fiscaal geëerbiedigd.
- In de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen van 8 maart 2017 is geregeld dat beleggingsondernemingen kwalificeren als toegelaten aanbieders voor lijfrenteproducten. Deze uitbreiding is niet geregeld met betrekking tot loonstamrechten. Beleggingsondernemingen kwalificeren daardoor niet als toegelaten aanbieders van loonstamrechten.
- Achtergrond voor de toevoeging van beleggingsondernemingen aan de kring van toegelaten aanbieders voor lijfrenteproducten was om een meer gelijk speelveld te creëren met andere aanbieders van lijfrenteproducten en tegelijkertijd ook de keuzemogelijkheden voor de klanten te vergroten. Deze argumentatie geldt vergelijkbaar voor het onderbrengen van loonstamrechten bij beleggingsondernemingen.
- Daarnaast is het voor de Belastingdienst wat betreft toezichts- en handhavingcapaciteit positief als individuele stamrecht-BV's worden 'opgeruimd' en men het saldo overboekt naar een professionele partij zoals een beleggingsonderneming.

- Inmiddels zijn er meerdere verzoeken binnengekomen bij de Belastingdienst om de uitvoering van loonstamrechten over te kunnen dragen aan beleggingsondernemingen. Ook zijn er beleggingsondernemingen die – contra legem – de loonstamrechten al uitvoeren. Zonder goedkeuring leidt dit tot heffing van belasting over de totale waarde van het loonstamrecht en de verschuldigheid van revisierente.
- Gelet op bovenstaande adviseren wij om bij beleidsbesluit – vooruitlopend op een wetswijziging – goed te keuren om beleggingsondernemingen toe te laten als aanbieders van loonstamrechten.

- 1) Punt voor punt bespreken
- 2) Waarom deze timing per punt
- 3) Politieke aandachtspunten

Ministerie van Financiën

ma 10/5 16:00-16:30 uur

TER BESLISSING

TER BESPREKING MET STAATSSECRETARIS VIJLBRIEF OP 10 MEI VAN 16:00-16:30 UUR

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst.

de staatssecretaris van Financiën – Toeslagen en Douane

Directie Algemene Fiscale
Politiek

Inlichtingen

BP-team

Persoonsgegevens

Datum

4 mei 2021

Notienummer

2021-0000029999

Auteur

BP-team

Van

DGFZ

Bijlage

1. Maatregelen Fvw 2023
2. notitie 160944
3. notitie 220022
4. notitie DGFZ 2020-51485

notitie

Start- en beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023

Aanleiding

We starten vanwege de brede wens tot spreiding van fiscale wetgeving aan de Fiscale verzamelwet 2023 (Fvw 2023). Om tot zo veel mogelijk spreiding te komen, stellen we voor maatregelen die op dit moment in beeld zijn en in werking moeten treden met ingang van 1 januari 2023 in Fvw 2023 op te nemen. We willen de Fvw 2023 in het begin van 2022 indienen. Het pakket Belastingplan volgt dan in het najaar (op Prinsjesdag). Er loopt om tot die spreiding te komen naast de Fvw 2023 dus een aantal verzamelwetten met een eigen tijdpad (zie tabel hierna). Naast deze verzamelwetten bestaan vanzelfsprekend ook de afzonderlijke wetsvoorstellen die gedurende een jaar worden ingediend bij de Tweede Kamer.

Wetsvoorstel	Tijdstip van indiening
Fiscale verzamelwet 2022	15 januari 2021 bij Tweede Kamer
Pakket Belastingplan 2022	Prinsjesdag 2021
Fiscale verzamelwet 2023	Q1 2022

Beslispunt 1: inhoud en tijdpad Fvw 2023

Wij adviseren u (beiden) akkoord te gaan met:

1. het opnemen van de maatregelen in bijlage 1 in de Fvw 2023;
2. het starten met de Fvw 2023 cf. het hierna geschetste globale tijdpad; en
3. de Fvw 2023 in Q1 van 2022 in te dienen.

Activiteit	Datum
Bespreking start- en beslisnotitie	10-5-2021
Deadline aanleveren wetgeving en toelichtingen Fvw 2023	12-5-2021
Aanmelden Fvw 2023 bij CFEZIL	27-5-2021
Deadline uitvoeringstoetsen opleveren	13-9-2021
Behandeling in CFEZIL van Fvw 2023	28-9-2021
Fvw 2023 evt. in Onderraad	5-10-2021
Fvw 2023 in MR + verzenden naar RvS	8-10-2021

Toelichting op inhoudelijke beslispunten

Beslispunt 2: aanpassen van artikel 24a AWR

Wij adviseren u om artikel 24a AWR zodanig te wijzigen dat dezelfde systematiek geldt voor alle voor bezwaar vatbare beschikkingen op het aanslagbiljet.

Artikel 24a AWR (de regeling) vergemakkelijkt het instellen van bezwaar en beroep wanneer op een aanslagbiljet naast bedragen van een belastingaanslag ook andere voor bezwaar vatbare beschikkingen vermeld staan. Met de voorgestelde wijziging van de regeling wordt gekozen voor één systeem voor alle op het aanslagbiljet vermelde voor bezwaar vatbare beschikkingen. Hiermee is een nadere verbetering van rechtsbescherming beoogd waardoor de belanghebbende vaker en eenvoudiger zijn fiscale rechtsgang en procedurele rechten veiligstelt via één bezwaarschrift. Hierdoor zal een onoplettendheid van een belanghebbende minder vaak tot gevolg hebben dat hij zijn fiscale procedurele rechten verliest. De belanghebbende stelt zijn formele rechtsgang vaker en eenvoudiger veilig.

Nadere toelichting

Op dit moment kent de regeling van artikel 24a AWR een afwijkende werking ten aanzien van boetebeschikkingen waardoor de beoogde rechtsbescherming en eenvoud niet optimaal is. Ook is de regeling wettelijk niet van toepassing ten aanzien van bepaalde voor bezwaar vatbare beschikkingen die op het aanslagbiljet vermeld kunnen staan. Met de voorgestelde wijziging van artikel 24a AWR worden beide punten opgelost. Voorgesteld wordt voor alle situaties een wederkerig systeem te laten gelden en te regelen dat alle voor bezwaar vatbare beschikkingen die naast de bedragen van de belastingaanslag op het aanslagbiljet zijn vermeld, voor bezwaar en beroep geacht worden deel uit te maken van de belastingaanslag. Indien een belanghebbende bijvoorbeeld een bezwaarschrift indient met alleen gronden tegen de belastingaanslag, maakt hij op grond van de voorgestelde aanpassing ook wettelijk bezwaar tegen de op het aanslagbiljet vermelde boetebeschikking en de beschikking inzake een vaststelling van een verlies ondanks het feit dat daartoe geen gronden in het bezwaarschrift worden aangedragen. Dit werkt dan ook vice versa. Een ingediend bezwaarschrift met alleen gronden tegen de boetebeschikking die op het aanslagbiljet vermeld staat, geldt dan ook als bezwaar tegen (de bedragen van) de belastingaanslag en de beschikking inzake de vaststelling van een verlies die op het aanslagbiljet vermeld staat. De voorgestelde aanpassing van de AWR werkt vervolgens door naar een eventueel ingesteld beroep, hoger beroep en beroep in cassatie. De voorgestelde aanpassing dient als een verdere vereenvoudiging voor het instellen van rechtsmiddelen te worden gezien. De belanghebbende stelt zijn formele rechtsgang vaker en eenvoudiger veilig.

Boetes

Een bijkomend gevolg van de voorgestelde aanpassing is dat ingeval een belanghebbende bezwaar maakt en daarbij alleen gronden aandraagt tegen de belastingaanslag de inspecteur niet meer hoeft te wijzen op het ontbreken van gronden tegen de boetebeschikking die op hetzelfde aanslagbiljet vermeld staat in het kader van ontvankelijkheid van het bezwaar. Om te voorkomen dat een belanghebbende door de voorgestelde aanpassing in een nadeliger positie komt dan onder de huidige regeling, zal de inspecteur op grond van beleid ook na inwerkingtreding van de voorgestelde aanpassing vragen of de belanghebbende gronden heeft tegen de op hetzelfde aanslagbiljet vermelde boetebeschikking(en) indien de belanghebbende zelf nog geen gronden heeft aangedragen. Een uitzondering op dit beleid geldt voor de situatie dat een verzuimboete op het aanslagbiljet staat vermeld van een (definitieve of ambtshalve) aanslag bij aanslagbelastingen of een naheffingsaanslag bij aangiftebelastingen en tijdens de bezwaartermijn van die belastingaanslag een (nieuw) digitaal aangiftebiljet wordt ingediend. In dat geval zal de inspecteur niet vragen of er nog gronden zijn tegen de verzuimboete(s). Bij de uitvoeringstoets wordt onderzocht of deze uitzondering voor alle belastingmiddelen moet gelden.

Beslispunt 3: Verduidelijken wettelijke grondslag uitvraag gegevens via de loonaangifte

Wij adviseren u in te stemmen met het explicieter in de Wet op de loonbelasting 1964 vastleggen van de grondslag op grond waarvan de Belastingdienst op gedetailleerd niveau gegevens kan opvragen via de loonaangifte.

De Belastingdienst vraagt via de loonaangifte gegevens op ten behoeve van de heffing van loonbelasting, premieheffing voor de volks- en werknemersverzekeringen en de heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet (Zvw). Op jaarbasis gaat het om ongeveer € 174 miljard euro (2019). De Belastingdienst vraagt daarbij ook gegevens op ten behoeve van andere instanties, zoals het CBS en UWV. De gegevens die werkgevers via de loonaangifte aanleveren worden namelijk niet alleen gebruikt voor de loonheffingen, maar ook voor andere taken van de overheid zoals het verstrekken van uitkeringen, de heffing van inkomstenbelasting en het bepalen van het recht op toeslagen voor burgers. Door gegevens via de loonaangifte eenmalig uit te vragen, maar meervoudig te gebruiken, besparen bedrijven op administratieve lasten en de overheid op uitvoeringskosten. Alle werknemersgegevens die via de loonaangifte worden aangeleverd, worden doorgestuurd naar het UWV. UWV administreert deze gegevens in de polisadministratie en stuurt een deel van de gegevens terug naar de Belastingdienst voor onder meer de aanvulling van de aangifte inkomstenbelasting. De Belastingdienst signaleert dat er twijfel is ontstaan over de wettelijke grondslag met betrekking tot de gegevens voor de loonheffingen die via de loonaangifte worden opgevraagd. Deze twijfel wordt versterkt doordat ook in de vakliteratuur discussie is over de wettelijke grondslag om op gedetailleerd niveau gegevens op te vragen. De mate van gedetailleerdheid is voor de heffing van loonbelasting minder relevant, maar is wel van groot belang voor de doelen van de polisadministratie. Op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen in combinatie met de heffingswetten en hierop gebaseerde ministeriële regeling heeft de inspecteur van de Belastingdienst een ruime bevoegdheid om (op gedetailleerd niveau) gegevens op te vragen die relevant zijn voor de heffing van belasting en premies. Er dient echter geen enkele twijfel te bestaan over de vraag of het mogen uitvragen van de aan te leveren gegevens legitiem is. Om elke twijfel hierover weg te nemen, adviseren wij om de wettelijke grondslag voor het uitvragen van gegevens (op gedetailleerd niveau) via de loonaangifte nog explicieter vorm te geven. Het voorstel houdt in dat in de Wet op de loonbelasting 1964 expliciet wordt opgenomen dat de Belastingdienst ook gegevens mag opvragen voor zover deze relevant zijn voor de polisadministratie. De voorgestelde bepaling leidt niet tot een uitbreiding van de gegevens die via de loonaangifte worden uitgevraagd.

Beslispunten 4 en 5: aanpassingen belastingrente i.v.m. onredelijke aspecten

I. Wij adviseren u akkoord te gaan met de voorgestelde wijziging in de regeling belastingrente in de Algemene wet inzake Rijksbelastingen.
II. Wij adviseren u ermee akkoord te gaan dat een goedkeurend beleidsbesluit (vooruitlopend op wetgeving) wordt opgemaakt waardoor de voorgenomen wijziging vanaf het moment dat het beleidsbesluit in werking treedt al kan worden toegepast. Deze wijziging zal dan gelden voor alle aanslagen die nog niet onherroepelijk vaststaan op het moment dat het goedkeurende beleidsbesluit in werking treedt.

Er hebben zich diverse gevallen voorgedaan waarin het in rekening brengen van belastingrente zeer onredelijk is en (economisch gezien) niet past bij de verzuimgedachte die aan de regeling belastingrente ten grondslag ligt. Het gaat hierbij om gevallen waarin de Belastingdienst belastingrente in rekening brengt over een (gedeelte van) een tijdvak waarin de belastingplichtige of inhoudingsplichtige een (gedeelte van) het verschuldigde belastingbedrag al had betaald.

Ad. 1 Belastingrente wordt, kort gezegd, in rekening gebracht als een belastingaanslag met een te betalen bedrag door toedoen van de belastingplichtige 'te laat' wordt vastgesteld. De regeling belastingrente is daarbij geënt op de verzuimrenteregeling die in het Algemene wet bestuursrecht wordt gehanteerd. In de huidige systematiek van de regeling wordt echter alleen rekening gehouden met het feit dat een belastingplichtige in verzuim is geweest en niet met de periode waarover dat verzuim heeft plaatsgevonden. Als sprake is van een verzuim, wordt er voor de berekening van de belastingrente van uitgegaan dat het verzuim heeft plaatsgevonden gedurende het gehele rentetijdvak dat start en eindigt op vaste in de wet aangegeven momenten. Dit rentetijdvak hoeft echter niet (volledig) overeen te komen met de periode waarin de belastingplichtige economisch gezien in verzuim was. Het rekenen van belastingrente in dit soort gevallen druist sterk in tegen het rechtvaardigheidsgevoel van belastingplichtigen. Ook in het kader van het toepassen van 'de menselijke maat' is het onwenselijk dat genoemde onredelijke gevallen zich kunnen voordoen.

De voorgestelde bepaling voorziet in de mogelijkheid van maatwerk voor de genoemde onredelijke gevallen binnen het huidige verzuimsysteem van de regeling belastingrente. Op basis van die bepaling kan de inspecteur de belastingrente op verzoek verminderen (eventueel tot nihil) voor zover die belastingrente in rekening is gebracht over het gedeelte van het tijdvak waarin (een gedeelte van) het verschuldigde belastingbedrag reeds was voldaan of afgedragen. Bij ministeriële regeling kunnen andere (eventueel ook nu nog niet-voorzien) situaties worden aangewezen waarin ook vermindering van belastingrente kan plaatsvinden, omdat de belastingplichtige redelijkerwijs geacht kan worden niet in verzuim te zijn geweest. Vanwege de 'op-verzoek' systematiek is de verwachting dat de wijziging uitvoerbaar is voor de Belastingdienst. De vermindering van belastingrente kan evenwel ook plaatsvinden op initiatief van de inspecteur. In eerdere uitlatingen (bijv. naar de Tweede Kamer) is erkend dat de genoemde uitwerking van de regeling belastingrente bij belastingplichtigen gevoelens van onredelijkheid kan oproepen. Op dat moment leek echter geen oplossing voorhanden. Gezien de onbevredigende situaties die zich in de praktijk blijven voordoen en de nadrukkelijke wens voor toepassing van de menselijke maat is nader onderzoek gedaan, waarbij is gebleken dat binnen de huidige systematiek van de verzuimrente toch een oplossing kan worden bedacht voor genoemde (uitzonderlijke) gevallen.

Voorbeeld: belastingrente en foutieve verliesverrekening

- BV X doet voor 1 juni 2019 aangifte vpb voor het jaar 2018 met een verlies van € 100.000.
- Met dagtekening 31 oktober 2019 wordt de aanslag in overeenstemming met de aangifte opgelegd en wordt de verliesverrekeningsbeschikking vastgesteld. Het verlies wordt verrekend met de belastbare winst van 2017 en op 1 november 2019 vindt een teruggaaf plaats van € 30.000.
- Eind 2020 blijkt dat er in 2018 geen verlies is geleden, maar belastbare winst is behaald. Met dagtekening 31 december 2020 wordt een navorderingsaanslag vennootschapsbelasting 2018 opgelegd. De teruggaaf van € 30.000, die BV X op 1 november 2019 ontving, wordt eveneens nagevorderd.
- Nu de navordering betrekking heeft op het belastingjaar 2017, wordt over het bedrag van € 30.000 belastingrente berekend over de periode van 1 juli 2018 tot 11 februari 2021. BV X had dit bedrag evenwel pas op 1 november 2019 ontvangen.
- Gedurende de periode 1 juli 2018 tot 1 november 2019 brengt de Belastingdienst dus belastingrente in rekening terwijl BV X het verschuldigde belastingbedrag al had betaald.

Ad II. Omdat de voorgestelde wijziging meeloopt met de Fiscale verzamelwet 2023 duurt het nog een tijd voordat deze wijziging in werking treedt. Het is evenwel wenselijk om deze maatregel zo snel mogelijk te kunnen gaan toepassen. Dit kan worden bereikt door het opmaken van een goedkeurend beleidsbesluit, vooruitlopend op wetgeving. Het is de bedoeling dat de wijziging komt te gelden voor gevallen waarin de aanslag nog niet onherroepelijk vaststaat op het moment dat het goedkeurende beleidsbesluit in werking treedt. Dit is in lijn met het uitgangspunt dat ambtshalve vermindering van een belastingaanslag niet mogelijk is naar aanleiding van nieuw (begunstigend) beleid als de belastingaanslag reeds onherroepelijk vaststaat vóór de dag waarop het nieuwe beleid in werking is getreden. De budgettaire gevolgen van de wijziging zijn lastig in te schatten, omdat momenteel niet bekend is in hoeveel gevallen en in welke mate vermindering kan plaatsvinden. Vooralsnog wordt aangenomen dat de gevolgen relatief beperkt zijn en ingepast kunnen worden binnen artikel 1 van de begroting. Mocht uit de uitvoeringstoets een grote impact blijken, dan moeten ook de budgettaire gevolgen opnieuw bezien worden.

Beslispunten 6 en 7: introductie rentestop in de belastingrente

- I. Wij adviseren tot introductie van een rentestop in artikel 30h AWR, mits dit uitvoerbaar blijkt te zijn.
- II. Als de wijziging uitvoerbaar blijkt, adviseren wij u ermee akkoord te gaan dat een goedkeurend beleidsbesluit (vooruitlopend op wetgeving) wordt opgemaakt waardoor de voorgenomen wijziging vanaf het moment dat het beleidsbesluit in werking treedt reeds kan worden toegepast.

Op dit moment ontbreekt een rentestop in de regeling van de belastingrente in het artikel dat ziet op naheffingsaanslagen (artikel 30h AWR). De naheffingsaanslagen kunnen zien op de loonbelasting, dividendbelasting, bronbelasting, omzetbelasting, overdrachtsbelasting, belasting van personenauto's en motorrijwielen, accijns, verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken of een in artikel 1 van de Wet belastingen op milieugrondslag genoemde belasting. Alle belastingaanslagen, met uitzondering van de naheffingsaanslagen, kennen wel een rentestop. Op dit moment loopt het tijdvak waarover belastingrente wordt berekend door tot twee weken (veertien dagen) na de dagtekening van de naheffingsaanslag. Als de naheffingsaanslag (te) lang op zich laat wachten, blijft de te betalen belastingrente dus oplopen. Wij adviseren om te regelen dat voor zover een naheffingsaanslag is vastgesteld overeenkomstig een verzoek, het tijdvak waarover belastingrente wordt berekend uiterlijk tien weken na de datum van de ontvangst van het verzoek eindigt. Op die manier komt het niet voor rekening van de belastingplichtige als de inspecteur langer doet over het vaststellen van een naheffingsaanslag. De termijn van tien weken bestaat uit een termijn van acht weken, die geldt als een redelijke termijn waarbinnen de inspecteur naar aanleiding van een verzoek een belastingaanslag oplegt overeenkomstig het verzoek, vermeerderd met de betalingstermijn van twee weken (veertien dagen).

Vooruitlopend op de uitvoeringstoets is binnen de Belastingdienst ten aanzien van verschillende middelen aangegeven dat geautomatiseerde ondersteuning een randvoorwaarde is voor de toepassing van de rentestop. Ten aanzien van bijvoorbeeld de omzetbelasting is aangegeven dat aanpassingen aan het systeem zeer risicovol zijn en bestaat zorg over inpassing van de wijziging in de verschillende applicaties en toepassingen. Er wordt op gewezen dat een uitgebreide impact- en risicoanalyse nodig is om te beoordelen of het voorstel realiseerbaar is en per wanneer. Aan de hand van alle – zeer recent binnengekomen – input vanuit de Belastingdienst wordt verder gewerkt aan het voorstel, waarbij wordt nagedacht in welke opzet de rentestop het best inpasbaar is binnen uitvoering. De budgettaire gevolgen van de wijziging voor de rente-ontvangsten zijn beperkt en kunnen worden ingepast binnen artikel 1 van de begroting.

Beslispunt 8: verlenging reactietermijn bij vereenvoudigd derdenbeslag

Wij adviseren u om over te gaan tot verlenging van de reactietermijn van zeven dagen naar vier weken bij een vereenvoudigd derdenbeslag.

De ontvanger kan op grond van de wet een zogenoemde vordering doen. Dit is een vereenvoudigd derdenbeslag zonder tussenkomst van een belastingdeurwaarder. Dit kan een periodieke betaling betreffen zonder de tussenkomst van een belastingdeurwaarder. Veelal gaat het om een loonvordering waarbij de beslagvrije voet van toepassing is. Bij een vordering wordt vooraf veelal een schriftelijke aankondiging (de vooraankondiging) gedaan aan de belastingschuldige. Hiermee wordt aangegeven dat de ontvanger voornemens is om een vordering te doen en wordt belastingschuldige de mogelijkheid geboden om een reactie te geven, bijvoorbeeld omstandigheden aanvoeren die kunnen leiden tot een verhoging van de beslagvrije voet en eventueel nog maatregelen te treffen zoals het treffen van een betalingsregeling. De laatste jaren is de wet met betrekking tot de vordering verschillende malen gewijzigd. Hierdoor zijn er verschillende regimes ontstaan met elk een eigen werkwijze inzake de vooraankondiging en kan er verwarring en discussie ontstaan, met name omtrent de te hanteren reactietermijn. Het is niet goed uit te leggen waarom voor de ene vordering een termijn van zeven dagen geldt, terwijl voor een andere vordering een termijn van vier weken geldt. Wij adviseren ter verbetering van de rechtsbescherming om de termijnen zo veel mogelijk gelijk te stellen (lees: te verlengen). Hierdoor zal de rechtsbescherming van de burger toenemen.

Nadere toelichting

In de wet is bepaald dat de ontvanger, voorafgaand aan een loonvordering, een schriftelijke vooraankondiging moet versturen aan de belastingschuldige. Hiermee wordt belastingschuldige gewaarschuwd en nog enige tijd gegund om desgewenst te reageren op de vordering of maatregelen te treffen. Gedurende de reactietermijn kan de belastingschuldige bijvoorbeeld relevante feiten en omstandigheden doorgeven ten aanzien van de door de ontvanger berekende beslagvrije voet of alsnog een betalingsregeling treffen met de ontvanger.

Op grond van de wet zijn er nu drie verschillende regimes te onderkennen:

- I. Een vooraankondiging met een termijn van zeven dagen bij vorderingen die geen periodieke betalingen betreffen of die periodieke betalingen betreffen maar waaraan geen beslagvrije voet is verbonden en het dwangbevel per post is betekend;
- II. Een vooraankondiging met een termijn van vier weken bij een vordering op een periodiek inkomen waar een beslagvrije voet aan is verbonden ongeacht op welke wijze het dwangbevel is betekend;
- III. Geen vooraankondiging wordt gedaan ingeval:
 - a) een vordering onder een betaaldienstverlener wordt gedaan (overheidsvordering of betalingsvordering);
 - b) wanneer het dwangbevel niet per post is betekend en het niet gaat om een periodiek inkomen waar een beslagvrije voet aan is verbonden.

Met de beoogde wetwijziging komt het eerste regime te vervallen en zal opgaan in het hiervoor weergegeven tweede regime. Hierdoor heeft de belastingschuldige vaker vier weken de tijd om te reageren en kunnen door de belastingschuldige desgewenst nog maatregelen worden getroffen. De vooraankondiging blijft nog steeds achterwege bij een vordering onder een betaaldienstverlener. Met name omdat een vooraankondiging in deze situatie een aanleiding kan zijn om het geld van de rekening te halen zodat de vordering van de ontvanger geen doel treft. Hierdoor verliest deze mogelijkheid in de praktijk zijn waarde. Belastingsschuldige wordt achteraf geïnformeerd over de vordering en de wijze van bescherming van het bestaansminimum (wanneer de belastingschuldige een natuurlijke persoon betreft). De vooraankondiging blijft eveneens achterwege wanneer het dwangbevel niet per post is betekend maar door de deurwaarder is betekend (klassieke betekening) en het niet gaat om een periodiek inkomen waar een

beslagvrije voet aan is verbonden. Het is een bewuste keuze van de wetgever geweest dat de schriftelijke vooraankondiging niet vereist is wanneer het dwangbevel op klassieke wijze is betekend. Dit omdat er bij de klassieke betekening veelal een contactmoment is geweest met de belastingschuldige en wanneer het niet gaat om een periodiek inkomen de beslagvrije voet niet van toepassing is.

Buiten reikwijdte

Beslispunt 10: afwijzing MAP-verzoek aanmerken als fiscale beschikking

Wij adviseren u om wettelijk te regelen dat de afwijzing van een MAP-verzoek wordt aangemerkt fiscale beschikking, zodat de fiscale rechter in plaats van de algemene bestuursrechter bevoegd is om in deze procedures te oordelen.

Ondanks het bestaan van een belastingverdrag kan zich een situatie voordoen waarin een belastingplichtige te maken krijgt met dubbele belasting, bijvoorbeeld als gevolg van verschillen in de interpretatie of toepassing van het verdrag. Op verzoek van een belastingplichtige kunnen de betrokken landen in overleg treden om de dubbele belasting te voorkomen ("mutual agreement procedure" of MAP). Alle Nederlandse belastingverdragen bevatten een bepaling op grond waarvan

een MAP kan worden gestart. Aan het in behandeling nemen van een MAP-verzoek van een belastingplichtige gaat een (lichte) toets vooraf. Daarbij wordt gekeken of het verzoek aan de voorwaarden voldoet. In het bijzonder wordt gekeken naar de vraag of in het voorliggende geval sprake is (of zal zijn) van belastingheffing in strijd met het toepasselijke belastingverdrag. Meestal worden deze MAP-verzoeken in behandeling genomen. Echter, het komt ook voor dat een MAP-verzoek wordt afgewezen. Door de bestuursrechter is geoordeeld dat de afwijzing van een MAP-verzoek een besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht, waar beroep bij de bestuursrechter voor openstaat. Deze zaken vallen onder de bevoegdheid van de algemene bestuursrechter. Gelet op de vaak fiscaaltechnische materie die in deze zaken centraal staat, is het gewenst om deze procedures onder het fiscale procesrecht te brengen, zodat niet de algemene bestuursrechter maar de fiscale rechter over deze zaken kan oordelen. Dit vraagt om aanpassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR).

Beslispunt 11: maatregelen die zien op de overdrachtsbelasting in Caribisch Nederland

Wij adviseren u om:

1. wetgeving op te nemen dat ingeval een onroerende zaak of schip binnen zes maanden wordt doorverkocht en er is sprake van een nieuwe zaak of schip, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd, wordt verminderd met de waarde waarover bij de eerste transactie al Algemene bestedingsbelasting, is betaald; en
2. een vrijstelling van de overdrachtsbelasting op te nemen voor een verkrijging van een NV/BV waarvan de aandelen worden gehouden door de Staat.

De huidige wetgeving is bij de totstandkoming met spoed opgesteld, waardoor er nog veel losse eindjes zijn. Hoewel het nog geen politieke aandacht heeft gekregen, kleven er wel veel risico's aan de huidige formuleringen. De onderstaande wijzigingen zien op het herstel van de huidige wetgeving.

Ad 1. In de Belastingwet BES is nu geregeld dat indien een onroerende zaak of een schip binnen zes maanden wordt doorverkocht, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd wordt verminderd met de waarde waarover bij de eerste transactie al overdrachtsbelasting verschuldigd was. Wij adviseren om hieraan toe te voegen dat, indien sprake is van oplevering van een nieuwe onroerende zaak, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd, wordt verminderd met de Algemene bestedingsbelasting. Hoewel er in de praktijk nog geen problemen zijn ontstaan, is het wenselijk om de wet op dit punt te wijzigen zodat het goed wordt geregeld.

Ad 2. In de wetgeving is een vrijstelling opgenomen voor situaties waarin een openbaar lichaam of de Staat een onroerende zaak of een schip koopt. Er is ook een vrijstelling voor situaties waarin een openbaar lichaam onroerende zaken of schepen via een BV/NV koopt. Wij adviseren om de vrijstelling uit te breiden naar situaties waarin de Staat een onroerende zaak of schip middels een BV/NV koopt. Dit is nu niet geregeld in de wet en met deze wijziging wordt dit recht getrokken. Ook zal worden opgenomen dat de vrijstelling niet geldt indien een openbaar lichaam of de Staat met de beoogde transactie winst beoogt.

Beslispunt 12: afschaffen betalingskorting voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting

Wij adviseren u ermee in te stemmen om per 1 januari 2023 de betalingskorting voor voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting af te schaffen.

De betalingskorting is in 1998 in werking getreden om administratieve lasten te verlichten. De betalingskorting kan worden verleend bij voorlopige aanslagen Inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting die in meer dan één termijn

betaald mogen worden. Een belastingschuldige heeft recht op de betalingskorting als hij het volledige bedrag van de voorlopige aanslag minus het bedrag van de betalingskorting heeft betaald bij de eerste betalingstermijn.

Afschaffing

Met het Belastingplan 2020 zijn verschillende lastenverlichtingen voor burgers doorgevoerd. Hiertegenover stonden maatregelen die de lasten van bedrijven zouden verzwaren. Een daarvan betrof de afschaffing van de betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting. De betalingskorting in de inkomstenbelasting blijft dus wel bestaan. In 2019 is uit de uitvoeringstoets gebleken dat toen uitvoering geven aan de voorgestelde maatregel een risico zou zijn voor het uitfaseren van Enterprise Tax Management (ETM). Het uitfaseren van ETM heeft binnen de invordering absolute prioriteit. Daarom is de maatregel per 2023 opgenomen in het portfolio. Met deze beoogde wetwijziging komt de betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting te vervallen. Vennootschappen die de voorlopige aanslag vennootschapsbelasting in één keer vooruitbetalen krijgen vanaf 1 januari 2023 geen betalingskorting meer.

Coronamaatregelen

Het bedrag aan verleende betalingskorting was in 2021 zeer beperkt. De betalingskorting wordt immers berekend aan de hand van het percentage van de invorderingsrente, die in verband met de coronacrisis tijdelijk is verlaagd naar 0,01%. Vooralsnog gaat de invorderingsrente per 1 januari 2022 terug naar 4% en neemt het belang weer toe.

INFORMATIEPUNTEN

Informatiepunt 1: Wijziging looptijd bancaire nabestaandelijfrente

Met notitie DGBD 160944 (bijlage 2) bent u vorig jaar akkoord gegaan met de wijziging van de minimale looptijd van twintig jaar van een bancaire nabestaandelijfrente in gevallen waar bijvoorbeeld ouders die al op leeftijd zijn de lijfrente erven. De minimale looptijd van twintig jaar wordt in dergelijke gevallen verminderd met het aantal jaren tussen de AOW-gerechtigde leeftijd en de leeftijd van de gerechtigde. Waarbij een minimale looptijd geldt van vijf jaar. De maatregel is al vooruitlopend op de wetwijziging bij beleidsbesluit goedgekeurd. Deze zal nu in de Fwv 2023 meelopen om tot wet te worden verheven.

Informatiepunt 2: Beleggingsonderneming als toegelaten uitvoerder voor een loonstamrecht

Met notitie DB 220022 (zie bijlage 3) bent u vorig jaar akkoord gegaan met de opname van beleggingsondernemingen als toegelaten aanbieders voor het uitvoeren van loonstamrechten. Een loonstamrecht is een aanspraak op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfd of te derven loon en kon tot en met 31 december 2013 worden bedongen. Beleggingsondernemingen zijn pas vanaf 2017 toegelaten als aanbieders voor derdepijlerproducten. Op basis van de bestaande wettelijke bepalingen mogen beleggingsondernemingen tot nu toe niet als uitvoerders van geëerbiedigde loonstamrechten optreden. Zoals vorig jaar aan u voorgelegd zal dit worden aangepast en is vooruitlopend op wetgeving al bij beleidsbesluit goedgekeurd dat beleggingsondernemingen wel als uitvoerders van loonstamrechten mogen optreden. Deze wetwijziging zal nu in de Fwv 2023 meelopen.

Informatiepunt 3: verwijderen vakantiebonnen uit wetgeving

Vakantiebonnen worden niet meer verstrekt, de bepalingen die hier betrekking op hebben, hebben hun belang verloren, daarom kunnen deze bepalingen vervallen.

In de praktijk worden vakantiebonnen niet meer verstrekt. De bepalingen met betrekking tot vakantiebonnen hebben in de Wet op de loonbelasting hun belang verloren en kunnen daarom vervallen. We zijn nog in afwachting van de bevestiging van VNO-NCW van dit beeld. Mocht dit beeld niet worden bevestigd, dan informeren wij u nader. Het voorstel is om deze bepalingen met ingang van 1 januari 2023 te laten vervallen.

Buiten reikwijdte

Uitvoeringstoetsen

De indeling en de inwerkingtredingsdata voor de verschillende maatregelen zijn afhankelijk van de uitkomsten van de (nog op te stellen) uitvoeringstoetsen. Uit de uitvoeringstoets blijkt wat de bijbehorende uitvoeringskosten zijn. De uitvoeringskosten worden gedekt binnen begroting IX waarbij wordt gekeken naar dekkingsopties op artikel 1, artikel 9, artikel 10 en artikel 13. Indien het een ander departement betreft worden de kosten door het betreffende departement gedekt. De uitvoeringstoetsen kunnen starten als de wetgeving voldoende uitgewerkt is.

De doorlooptijd van een reguliere uitvoeringstoets is acht weken. De ervaring leert dat als er vele toetsen tegelijk in behandeling zijn de doorlooptijd langer kan worden. Zodra er tijdens het opstellen van een toets signalen zijn die zouden kunnen leiden tot een probleem (bijvoorbeeld met de beoogde datum), wordt u daar zo spoedig mogelijk over geïnformeerd. Tijdens het opstellen van de toetsen wordt al gekeken naar mogelijke problemen in de IV-portfolio van de Belastingdienst. Vervolgens wordt ook de inpassing van alle toetsen van het pakket beoordeeld in samenhang met de andere werkzaamheden (reeds aangenomen wetgeving, beheer & onderhoud, modernisering en vernieuwing). Besluitvorming over de IV-portfolio vindt plaats in de Driehoek van opdrachtnemer, opdrachtgever en eigenaar. U wordt indien relevant uiteraard geïnformeerd over de uitkomsten.

→ dank voor info
→ ik zie geen voorstellen voor TSL / konomie

TER BESLISSING

TER BESPREKING MET STAATSSECRETARIS VIJLBRIEF OP 10 MEI VAN 16:00-16:30 UUR

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst
de staatssecretaris van Financiën – Toeslagen en Douane

→ leet besluitvorming dan ook
notitie *com. Saks FB.*
Start- en beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023

Alex 9/5

Directie Algemene Fiscale Politiek

Inlichtingen
BP-team

Persoonsgegevens

Datum
4 mei 2021

Notienummer
2021-0000029999

Auteur
BP-team

Van
DGFZ

Bijlage

1. Maatregelen Fvw 2023
2. notitie 160944
3. notitie 220022
4. notitie DGFZ 2020-51485

Aanleiding

We starten vanwege de brede wens tot spreiding van fiscale wetgeving aan de Fiscale verzamelwet 2023 (Fvw 2023). Om tot zo veel mogelijk spreiding te komen, stellen we voor maatregelen die op dit moment in beeld zijn en in werking moeten treden met ingang van 1 januari 2023 in Fvw 2023 op te nemen. We willen de Fvw 2023 in het begin van 2022 indienen. Het pakket Belastingplan volgt dan in het najaar (op Prinsjesdag). Er loopt om tot die spreiding te komen naast de Fvw 2023 dus een aantal verzamelwetten met een eigen tijdpad (zie tabel hierna). Naast deze verzamelwetten bestaan vanzelfsprekend ook de afzonderlijke wetsvoorstellen die gedurende een jaar worden ingediend bij de Tweede Kamer.

Wetsvoorstel	Tijdstip van indiening
Fiscale verzamelwet 2022	15 januari 2021 bij Tweede Kamer
Pakket Belastingplan 2022	Prinsjesdag 2021
Fiscale verzamelwet 2023	Q1 2022

Besispunt 1: inhoud en tijdpad Fvw 2023

Wij adviseren u (beiden) akkoord te gaan met:

1. het opnemen van de maatregelen in bijlage 1 in de Fvw 2023;
2. het starten met de Fvw 2023 cf. het hierna geschetste globale tijdpad; en
3. de Fvw 2023 in Q1 van 2022 in te dienen.

Activiteit	Datum
Bespreking start- en beslisnotitie	10-5-2021
Deadline aanleveren wetgeving en toelichtingen Fvw 2023	12-5-2021
Aanmelden Fvw 2023 bij CFEZIL	27-5-2021
Deadline uitvoeringstoetsen opleveren	13-9-2021
Behandeling in CFEZIL van Fvw 2023	28-9-2021
Fvw 2023 evt. in Onderraad	5-10-2021
Fvw 2023 in MR + verzenden naar RvS	8-10-2021

Toelichting op inhoudelijke besispunten

Besispunt 2: aanpassen van artikel 24a AWR

Wij adviseren u om artikel 24a AWR zodanig te wijzigen dat dezelfde systematiek geldt voor alle voor bezwaar vatbare beschikkingen op het aanslagbiljet.

Artikel 24a AWR (de regeling) vergemakkelijkt het instellen van bezwaar en beroep wanneer op een aanslagbiljet naast bedragen van een belastingaanslag ook andere voor bezwaar vatbare beschikkingen vermeld staan. Met de voorgestelde wijziging van de regeling wordt gekozen voor één systeem voor alle op het aanslagbiljet vermelde voor bezwaar vatbare beschikkingen. Hiermee is een nadere verbetering van rechtsbescherming beoogd waardoor de belanghebbende vaker en eenvoudiger zijn fiscale rechtsgang en procedurele rechten veiligstelt via één bezwaarschrift. Hierdoor zal een onoplettendheid van een belanghebbende minder vaak tot gevolg hebben dat hij zijn fiscale procedurele rechten verliest. De belanghebbende stelt zijn formele rechtsgang vaker en eenvoudiger veilig.

Nadere toelichting

Op dit moment kent de regeling van artikel 24a AWR een afwijkende werking ten aanzien van boetebeschikkingen waardoor de beoogde rechtsbescherming en eenvoud niet optimaal is. Ook is de regeling wettelijk niet van toepassing ten aanzien van bepaalde voor bezwaar vatbare beschikkingen die op het aanslagbiljet vermeld kunnen staan. Met de voorgestelde wijziging van artikel 24a AWR worden beide punten opgelost. Voorgesteld wordt voor alle situaties een wederkerig systeem te laten gelden en te regelen dat alle voor bezwaar vatbare beschikkingen die naast de bedragen van de belastingaanslag op het aanslagbiljet zijn vermeld, voor bezwaar en beroep geacht worden deel uit te maken van de belastingaanslag. Indien een belanghebbende bijvoorbeeld een bezwaarschrift indient met alleen gronden tegen de belastingaanslag, maakt hij op grond van de voorgestelde aanpassing ook wettelijk bezwaar tegen de op het aanslagbiljet vermelde boetebeschikking en de beschikking inzake een vaststelling van een verlies ondanks het feit dat daartoe geen gronden in het bezwaarschrift worden aangedragen. Dit werkt dan ook vice versa. Een ingediend bezwaarschrift met alleen gronden tegen de boetebeschikking die op het aanslagbiljet vermeld staat, geldt dan ook als bezwaar tegen (de bedragen van) de belastingaanslag en de beschikking inzake de vaststelling van een verlies die op het aanslagbiljet vermeld staat. De voorgestelde aanpassing van de AWR werkt vervolgens door naar een eventueel ingesteld beroep, hoger beroep en beroep in cassatie. De voorgestelde aanpassing dient als een verdere vereenvoudiging voor het instellen van rechtsmiddelen te worden gezien. De belanghebbende stelt zijn formele rechtsgang vaker en eenvoudiger veilig.

Boetes

Een bijkomend gevolg van de voorgestelde aanpassing is dat ingeval een belanghebbende bezwaar maakt en daarbij alleen gronden aandraagt tegen de belastingaanslag de inspecteur niet meer hoeft te wijzen op het ontbreken van gronden tegen de boetebeschikking die op hetzelfde aanslagbiljet vermeld staat in het kader van ontvankelijkheid van het bezwaar. Om te voorkomen dat een belanghebbende door de voorgestelde aanpassing in een nadeliger positie komt dan onder de huidige regeling, zal de inspecteur op grond van beleid ook na inwerkingtreding van de voorgestelde aanpassing vragen of de belanghebbende gronden heeft tegen de op hetzelfde aanslagbiljet vermelde boetebeschikking(en) indien de belanghebbende zelf nog geen gronden heeft aangedragen. Een uitzondering op dit beleid geldt voor de situatie dat een verzuimboete op het aanslagbiljet staat vermeld van een (definitieve of ambtshalve) aanslag bij aanslagbelastingen of een naheffingsaanslag bij aangiftebelastingen en tijdens de bezwaartermijn van die belastingaanslag een (nieuw) digitaal aangiftebiljet wordt ingediend. In dat geval zal de inspecteur niet vragen of er nog gronden zijn tegen de verzuimboete(s). Bij de uitvoeringstoets wordt onderzocht of deze uitzondering voor alle belastingmiddelen moet gelden.

Beslispunt 3: Verduidelijken wettelijke grondslag uitvraag gegevens via de loonaangifte

Wij adviseren u in te stemmen met het explicieter in de Wet op de loonbelasting 1964 vastleggen van de grondslag op grond waarvan de Belastingdienst op gedetailleerd niveau gegevens kan opvragen via de loonaangifte.

De Belastingdienst vraagt via de loonaangifte gegevens op ten behoeve van de heffing van loonbelasting, premieheffing voor de volks- en werknemersverzekeringen en de heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet (Zvw). Op jaarbasis gaat het om ongeveer € 174 miljard euro (2019). De Belastingdienst vraagt daarbij ook gegevens op ten behoeve van andere instanties, zoals het CBS en UWV. De gegevens die werkgevers via de loonaangifte aanleveren worden namelijk niet alleen gebruikt voor de loonheffingen, maar ook voor andere taken van de overheid zoals het verstrekken van uitkeringen, de heffing van inkomstenbelasting en het bepalen van het recht op toeslagen voor burgers. Door gegevens via de loonaangifte eenmalig uit te vragen, maar meervoudig te gebruiken, besparen bedrijven op administratieve lasten en de overheid op uitvoeringskosten. Alle werknemersgegevens die via de loonaangifte worden aangeleverd, worden doorgestuurd naar het UWV. UWV administreert deze gegevens in de polisadministratie en stuurt een deel van de gegevens terug naar de Belastingdienst voor onder meer de aanvulling van de aangifte inkomstenbelasting. De Belastingdienst signaleert dat er twijfel is ontstaan over de wettelijke grondslag met betrekking tot de gegevens voor de loonheffingen die via de loonaangifte worden opgevraagd. Deze twijfel wordt versterkt doordat ook in de vakliteratuur discussie is over de wettelijke grondslag om op gedetailleerd niveau gegevens op te vragen. De mate van gedetailleerdheid is voor de heffing van loonbelasting minder relevant, maar is wel van groot belang voor de doelen van de polisadministratie. Op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen in combinatie met de heffingswetten en hierop gebaseerde ministeriële regeling heeft de inspecteur van de Belastingdienst een ruime bevoegdheid om (op gedetailleerd niveau) gegevens op te vragen die relevant zijn voor de heffing van belasting en premies. Er dient echter geen enkele twijfel te bestaan over de vraag of het mogen uitvragen van de aan te leveren gegevens legitiem is. Om elke twijfel hierover weg te nemen, adviseren wij om de wettelijke grondslag voor het uitvragen van gegevens (op gedetailleerd niveau) via de loonaangifte nog explicieter vorm te geven. Het voorstel houdt in dat in de Wet op de loonbelasting 1964 expliciet wordt opgenomen dat de Belastingdienst ook gegevens mag opvragen voor zover deze relevant zijn voor de polisadministratie. De voorgestelde bepaling leidt niet tot een uitbreiding van de gegevens die via de loonaangifte worden uitgevraagd.

Beslispunten 4 en 5: aanpassingen belastingrente i.v.m. onredelijke aspecten

I. Wij adviseren u akkoord te gaan met de voorgestelde wijziging in de regeling belastingrente in de Algemene wet inzake Rijksbelastingen.
II. Wij adviseren u ermee akkoord te gaan dat een goedkeurend beleidsbesluit (vooruitlopend op wetgeving) wordt opgemaakt waardoor de voorgenomen wijziging vanaf het moment dat het beleidsbesluit in werking treedt al kan worden toegepast. Deze wijziging zal dan gelden voor alle aanslagen die nog niet onherroepelijk vaststaan op het moment dat het goedkeurende beleidsbesluit in werking treedt.

Er hebben zich diverse gevallen voorgedaan waarin het in rekening brengen van belastingrente zeer onredelijk is en (economisch gezien) niet past bij de verzuimgedachte die aan de regeling belastingrente ten grondslag ligt. Het gaat hierbij om gevallen waarin de Belastingdienst belastingrente in rekening brengt over een (gedeelte van) een tijdvak waarin de belastingplichtige of inhoudingsplichtige een (gedeelte van) het verschuldigde belastingbedrag al had betaald.

Ad. 1 Belastingrente wordt, kort gezegd, in rekening gebracht als een belastingaanslag met een te betalen bedrag door toedoen van de belastingplichtige 'te laat' wordt vastgesteld. De regeling belastingrente is daarbij geënt op de verzuimrenteregeling die in het Algemene wet bestuursrecht wordt gehanteerd. In de huidige systematiek van de regeling wordt echter alleen rekening gehouden met het feit dat een belastingplichtige in verzuim is geweest en niet met de periode waarover dat verzuim heeft plaatsgevonden. Als sprake is van een verzuim, wordt er voor de berekening van de belastingrente van uitgegaan dat het verzuim heeft plaatsgevonden gedurende het gehele rentetijdvak dat start en eindigt op vaste in de wet aangegeven momenten. Dit rentetijdvak hoeft echter niet (volledig) overeen te komen met de periode waarin de belastingplichtige economisch gezien in verzuim was. Het rekenen van belastingrente in dit soort gevallen druist sterk in tegen het rechtvaardigheidsgevoel van belastingplichtigen. Ook in het kader van het toepassen van 'de menselijke maat' is het onwenselijk dat genoemde onredelijke gevallen zich kunnen voordoen.

De voorgestelde bepaling voorziet in de mogelijkheid van maatwerk voor de genoemde onredelijke gevallen binnen het huidige verzuimsysteem van de regeling belastingrente. Op basis van die bepaling kan de inspecteur de belastingrente op verzoek verminderen (eventueel tot nihil) voor zover die belastingrente in rekening is gebracht over het gedeelte van het tijdvak waarin (een gedeelte van) het verschuldigde belastingbedrag reeds was voldaan of afgedragen. Bij ministeriële regeling kunnen andere (eventueel ook nu nog niet-voorzien) situaties worden aangewezen waarin ook vermindering van belastingrente kan plaatsvinden, omdat de belastingplichtige redelijkerwijs geacht kan worden niet in verzuim te zijn geweest. Vanwege de 'op-verzoek' systematiek is de verwachting dat de wijziging uitvoerbaar is voor de Belastingdienst. De vermindering van belastingrente kan evenwel ook plaatsvinden op initiatief van de inspecteur. In eerdere uitspraken (bijv. naar de Tweede Kamer) is erkend dat de genoemde uitwerking van de regeling belastingrente bij belastingplichtigen gevoelens van onredelijkheid kan oproepen. Op dat moment leek echter geen oplossing voorhanden. Gezien de onbevredigende situaties die zich in de praktijk blijven voordoen en de nadrukkelijke wens voor toepassing van de menselijke maat is nader onderzoek gedaan, waarbij is gebleken dat binnen de huidige systematiek van de verzuimrente toch een oplossing kan worden bedacht voor genoemde (uitzonderlijke) gevallen.

Voorbeeld: belastingrente en foutieve verliesverrekening

- BV X doet voor 1 juni 2019 aangifte vpb voor het jaar 2018 met een verlies van € 100.000.
- Met dagtekening 31 oktober 2019 wordt de aanslag in overeenstemming met de aangifte opgelegd en wordt de verliesverrekeningsbeschikking vastgesteld. Het verlies wordt verrekend met de belastbare winst van 2017 en op 1 november 2019 vindt een teruggaaf plaats van € 30.000.
- Eind 2020 blijkt dat er in 2018 geen verlies is geleden, maar belastbare winst is behaald. Met dagtekening 31 december 2020 wordt een navorderingsaanslag vennootschapsbelasting 2018 opgelegd. De teruggaaf van € 30.000, die BV X op 1 november 2019 ontving, wordt eveneens nagevorderd.
- Nu de navordering betrekking heeft op het belastingjaar 2017, wordt over het bedrag van € 30.000 belastingrente berekend over de periode van 1 juli 2018 tot 11 februari 2021. BV X had dit bedrag evenwel pas op 1 november 2019 ontvangen.
- Gedurende de periode 1 juli 2018 tot 1 november 2019 brengt de Belastingdienst dus belastingrente in rekening terwijl BV X het verschuldigde belastingbedrag al had betaald.

Ad II. Omdat de voorgestelde wijziging meeloopt met de Fiscale verzamelwet 2023 duurt het nog een tijd voordat deze wijziging in werking treedt. Het is evenwel wenselijk om deze maatregel zo snel mogelijk te kunnen gaan toepassen. Dit kan worden bereikt door het opmaken van een goedkeurend beleidsbesluit, vooruitlopend op wetgeving. Het is de bedoeling dat de wijziging komt te gelden voor gevallen waarin de aanslag nog niet onherroepelijk vaststaat op het moment dat het goedkeurende beleidsbesluit in werking treedt. Dit is in lijn met het uitgangspunt dat ambtshalve vermindering van een belastingaanslag niet mogelijk is naar aanleiding van nieuw (begunstigend) beleid als de belastingaanslag reeds onherroepelijk vaststaat vóór de dag waarop het nieuwe beleid in werking is getreden. De budgettaire gevolgen van de wijziging zijn lastig in te schatten, omdat momenteel niet bekend is in hoeveel gevallen en in welke mate vermindering kan plaatsvinden. Vooralsnog wordt aangenomen dat de gevolgen relatief beperkt zijn en ingepast kunnen worden binnen artikel 1 van de begroting. Mocht uit de uitvoeringstoets een grote impact blijken, dan moeten ook de budgettaire gevolgen opnieuw bezien worden.

Beslispunten 6 en 7: introductie rentestop in de belastingrente

- I. Wij adviseren tot introductie van een rentestop in artikel 30h AWR, mits dit uitvoerbaar blijkt te zijn.
- II. Als de wijziging uitvoerbaar blijkt, adviseren wij u ermee akkoord te gaan dat een goedkeurend beleidsbesluit (vooruitlopend op wetgeving) wordt opgemaakt waardoor de voorgenomen wijziging vanaf het moment dat het beleidsbesluit in werking treedt reeds kan worden toegepast.

Op dit moment ontbreekt een rentestop in de regeling van de belastingrente in het artikel dat ziet op naheffingsaanslagen (artikel 30h AWR). De naheffingsaanslagen kunnen zien op de loonbelasting, dividendbelasting, bronbelasting, omzetbelasting, overdrachtsbelasting, belasting van personenauto's en motorrijwielen, accijns, verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken of een in artikel 1 van de Wet belastingen op milieugrondslag genoemde belasting. Alle belastingaanslagen, met uitzondering van de naheffingsaanslagen, kennen wel een rentestop. Op dit moment loopt het tijdvak waarover belastingrente wordt berekend door tot twee weken (veertien dagen) na de dagtekening van de naheffingsaanslag. Als de naheffingsaanslag (te) lang op zich laat wachten, blijft de te betalen belastingrente dus oplopen. Wij adviseren om te regelen dat voor zover een naheffingsaanslag is vastgesteld overeenkomstig een verzoek, het tijdvak waarover belastingrente wordt berekend uiterlijk tien weken na de datum van de ontvangst van het verzoek eindigt. Op die manier komt het niet voor rekening van de belastingplichtige als de inspecteur langer doet over het vaststellen van een naheffingsaanslag. De termijn van tien weken bestaat uit een termijn van acht weken, die geldt als een redelijke termijn waarbinnen de inspecteur naar aanleiding van een verzoek een belastingaanslag oplegt overeenkomstig het verzoek, vermeerderd met de betalingstermijn van twee weken (veertien dagen).

Vooruitlopend op de uitvoeringstoets is binnen de Belastingdienst ten aanzien van verschillende middelen aangegeven dat geautomatiseerde ondersteuning een randvoorwaarde is voor de toepassing van de rentestop. Ten aanzien van bijvoorbeeld de omzetbelasting is aangegeven dat aanpassingen aan het systeem zeer risicovol zijn en bestaat zorg over inpassing van de wijziging in de verschillende applicaties en toepassingen. Er wordt op gewezen dat een uitgebreide impact- en risicoanalyse nodig is om te beoordelen of het voorstel realiseerbaar is en per wanneer. Aan de hand van alle – zeer recent binnengekomen – input vanuit de Belastingdienst wordt verder gewerkt aan het voorstel, waarbij wordt nagedacht in welke opzet de rentestop het best inpasbaar is binnen uitvoering. De budgettaire gevolgen van de wijziging voor de rente-ontvangsten zijn beperkt en kunnen worden ingepast binnen artikel 1 van de begroting.

Beslispunt 8: verlenging reactietermijn bij vereenvoudigd derdenbeslag

Wij adviseren u om over te gaan tot verlenging van de reactietermijn van zeven dagen naar vier weken bij een vereenvoudigd derdenbeslag.

De ontvanger kan op grond van de wet een zogenoemde vordering doen. Dit is een vereenvoudigd derdenbeslag zonder tussenkomst van een belastingdeurwaarder. Dit kan een periodieke betaling betreffen zonder de tussenkomst van een belastingdeurwaarder. Veelal gaat het om een loonvordering waarbij de beslagvrije voet van toepassing is. Bij een vordering wordt vooraf veelal een schriftelijke aankondiging (de vooraankondiging) gedaan aan de belastingschuldige. Hiermee wordt aangegeven dat de ontvanger voornemens is om een vordering te doen en wordt belastingschuldige de mogelijkheid geboden om een reactie te geven, bijvoorbeeld omstandigheden aanvoeren die kunnen leiden tot een verhoging van de beslagvrije voet en eventueel nog maatregelen te treffen zoals het treffen van een betalingsregeling. De laatste jaren is de wet met betrekking tot de vordering verschillende malen gewijzigd. Hierdoor zijn er verschillende regimes ontstaan met elk een eigen werkwijze inzake de vooraankondiging en kan er verwarring en discussie ontstaan, met name omtrent de te hanteren reactietermijn. Het is niet goed uit te leggen waarom voor de ene vordering een termijn van zeven dagen geldt, terwijl voor een andere vordering een termijn van vier weken geldt. Wij adviseren ter verbetering van de rechtsbescherming om de termijnen zo veel mogelijk gelijk te stellen (lees: te verlengen). Hierdoor zal de rechtsbescherming van de burger toenemen.

Nadere toelichting

In de wet is bepaald dat de ontvanger, voorafgaand aan een loonvordering, een schriftelijke vooraankondiging moet versturen aan de belastingschuldige. Hiermee wordt belastingschuldige gewaarschuwd en nog enige tijd gegund om desgewenst te reageren op de vordering of maatregelen te treffen. Gedurende de reactietermijn kan de belastingschuldige bijvoorbeeld relevante feiten en omstandigheden doorgeven ten aanzien van de door de ontvanger berekende beslagvrije voet of alsnog een betalingsregeling treffen met de ontvanger.

Op grond van de wet zijn er nu drie verschillende regimes te onderkennen:

- I. Een vooraankondiging met een termijn van zeven dagen bij vorderingen die geen periodieke betalingen betreffen of die periodieke betalingen betreffen maar waaraan geen beslagvrije voet is verbonden en het dwangbevel per post is betekend;
- II. Een vooraankondiging met een termijn van vier weken bij een vordering op een periodiek inkomen waar een beslagvrije voet aan is verbonden ongeacht op welke wijze het dwangbevel is betekend;
- III. Geen vooraankondiging wordt gedaan ingeval:
 - a) een vordering onder een betaaldienstverlener wordt gedaan (overheidsvordering of betalingsvordering);
 - b) wanneer het dwangbevel niet per post is betekend en het niet gaat om een periodiek inkomen waar een beslagvrije voet aan is verbonden.

Met de beoogde wetswijziging komt het eerste regime te vervallen en zal opgaan in het hiervoor weergegeven tweede regime. Hierdoor heeft de belastingschuldige vaker vier weken de tijd om te reageren en kunnen door de belastingschuldige desgewenst nog maatregelen worden getroffen. De vooraankondiging blijft nog steeds achterwege bij een vordering onder een betaaldienstverlener. Met name omdat een vooraankondiging in deze situatie een aanleiding kan zijn om het geld van de rekening te halen zodat de vordering van de ontvanger geen doel treft. Hierdoor verliest deze mogelijkheid in de praktijk zijn waarde. Belastingschuldige wordt achteraf geïnformeerd over de vordering en de wijze van bescherming van het bestaansminimum (wanneer de belastingschuldige een natuurlijke persoon betreft). De vooraankondiging blijft eveneens achterwege wanneer het dwangbevel niet per post is betekend maar door de deurwaarder is betekend (klassieke betekening) en het niet gaat om een periodiek inkomen waar een

beslagvrije voet aan is verbonden. Het is een bewuste keuze van de wetgever geweest dat de schriftelijke vooraankondiging niet vereist is wanneer het dwangbevel op klassieke wijze is betekend. Dit omdat er bij de klassieke betekening veelal een contactmoment is geweest met de belastingschuldige en wanneer het niet gaat om een periodiek inkomen de beslagvrije voet niet van toepassing is.

Buiten reikwijdte

Beslispunt 10: afwijzing MAP-verzoek aanmerken als fiscale beschikking

Wij adviseren u om wettelijk te regelen dat de afwijzing van een MAP-verzoek wordt aangemerkt fiscale beschikking, zodat de fiscale rechter in plaats van de algemene bestuursrechter bevoegd is om in deze procedures te oordelen.

Ondanks het bestaan van een belastingverdrag kan zich een situatie voordoen waarin een belastingplichtige te maken krijgt met dubbele belasting, bijvoorbeeld als gevolg van verschillen in de interpretatie of toepassing van het verdrag. Op verzoek van een belastingplichtige kunnen de betrokken landen in overleg treden om de dubbele belasting te voorkomen ("mutual agreement procedure" of MAP). Alle Nederlandse belastingverdragen bevatten een bepaling op grond waarvan

een MAP kan worden gestart. Aan het in behandeling nemen van een MAP-verzoek van een belastingplichtige gaat een (lichte) toets vooraf. Daarbij wordt gekeken of het verzoek aan de voorwaarden voldoet. In het bijzonder wordt gekeken naar de vraag of in het voorliggende geval sprake is (of zal zijn) van belastingheffing in strijd met het toepasselijke belastingverdrag. Meestal worden deze MAP-verzoeken in behandeling genomen. Echter, het komt ook voor dat een MAP-verzoek wordt afgewezen. Door de bestuursrechter is geoordeeld dat de afwijzing van een MAP-verzoek een besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht, waar beroep bij de bestuursrechter voor openstaat. Deze zaken vallen onder de bevoegdheid van de algemene bestuursrechter. Gelet op de vaak fiscaaltechnische materie die in deze zaken centraal staat, is het gewenst om deze procedures onder het fiscale procesrecht te brengen, zodat niet de algemene bestuursrechter maar de fiscale rechter over deze zaken kan oordelen. Dit vraagt om aanpassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR).

Beslispunt 11: maatregelen die zien op de overdrachtsbelasting in Caribisch Nederland

Wij adviseren u om:

1. wetgeving op te nemen dat ingeval een onroerende zaak of schip binnen zes maanden wordt doorverkocht en er is sprake van een nieuwe zaak of schip, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd, wordt verminderd met de waarde waarover bij de eerste transactie al Algemene bestedingsbelasting, is betaald; en
2. een vrijstelling van de overdrachtsbelasting op te nemen voor een verkrijging van een NV/BV waarvan de aandelen worden gehouden door de Staat.

De huidige wetgeving is bij de totstandkoming met spoed opgesteld, waardoor er nog veel losse eindjes zijn. Hoewel het nog geen politieke aandacht heeft gekregen, kleven er wel veel risico's aan de huidige formuleringen. De onderstaande wijzigingen zien op het herstel van de huidige wetgeving.

Ad 1. In de Belastingwet BES is nu geregeld dat indien een onroerende zaak of een schip binnen zes maanden wordt doorverkocht, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd wordt verminderd met de waarde waarover bij de eerste transactie al overdrachtsbelasting verschuldigd was. Wij adviseren om hieraan toe te voegen dat, indien sprake is van oplevering van een nieuwe onroerende zaak, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd, wordt verminderd met de Algemene bestedingsbelasting. Hoewel er in de praktijk nog geen problemen zijn ontstaan, is het wenselijk om de wet op dit punt te wijzigen zodat het goed wordt geregeld.

Ad 2. In de wetgeving is een vrijstelling opgenomen voor situaties waarin een openbaar lichaam of de Staat een onroerende zaak of een schip koopt. Er is ook een vrijstelling voor situaties waarin een openbaar lichaam onroerende zaken of schepen via een BV/NV koopt. Wij adviseren om de vrijstelling uit te breiden naar situaties waarin de Staat een onroerende zaak of schip middels een BV/NV koopt. Dit is nu niet geregeld in de wet en met deze wijziging wordt dit recht getrokken. Ook zal worden opgenomen dat de vrijstelling niet geldt indien een openbaar lichaam of de Staat met de beoogde transactie winst beoogt.

Beslispunt 12: afschaffen betalingskorting voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting

Wij adviseren u ermee in te stemmen om per 1 januari 2023 de betalingskorting voor voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting af te schaffen.

De betalingskorting is in 1998 in werking getreden om administratieve lasten te verlichten. De betalingskorting kan worden verleend bij voorlopige aanslagen inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting die in meer dan één termijn

betaald mogen worden. Een belastingschuldige heeft recht op de betalingskorting als hij het volledige bedrag van de voorlopige aanslag minus het bedrag van de betalingskorting heeft betaald bij de eerste betalingstermijn.

Afschaffing

Met het Belastingplan 2020 zijn verschillende lastenverlichtingen voor burgers doorgevoerd. Hiertegenover stonden maatregelen die de lasten van bedrijven zouden verzwaren. Een daarvan betrof de afschaffing van de betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting. De betalingskorting in de inkomstenbelasting blijft dus wel bestaan. In 2019 is uit de uitvoeringstoets gebleken dat toen uitvoering geven aan de voorgestelde maatregel een risico zou zijn voor het uitfaseren van Enterprise Tax Management (ETM). Het uitfaseren van ETM heeft binnen de invordering absolute prioriteit. Daarom is de maatregel per 2023 opgenomen in het portfolio. Met deze beoogde wetwijziging komt de betalingskorting bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting te vervallen. Vennootschappen die de voorlopige aanslag vennootschapsbelasting in één keer vooruitbetalen krijgen vanaf 1 januari 2023 geen betalingskorting meer.

Coronamaatregelen

Het bedrag aan verleende betalingskorting was in 2021 zeer beperkt. De betalingskorting wordt immers berekend aan de hand van het percentage van de invorderingsrente, die in verband met de coronacrisis tijdelijk is verlaagd naar 0,01%. Vooralsnog gaat de invorderingsrente per 1 januari 2022 terug naar 4% en neemt het belang weer toe.

INFORMATIEPUNTEN

Informatiepunt 1: Wijziging looptijd bancaire nabestaandelijfrente

Met notitie DGBD 160944 (bijlage 2) bent u vorig jaar akkoord gegaan met de wijziging van de minimale looptijd van twintig jaar van een bancaire nabestaandelijfrente in gevallen waar bijvoorbeeld ouders die al op leeftijd zijn de lijfrente erven. De minimale looptijd van twintig jaar wordt in dergelijke gevallen verminderd met het aantal jaren tussen de AOW-gerechtigde leeftijd en de leeftijd van de gerechtigde. Waarbij een minimale looptijd geldt van vijf jaar. De maatregel is al vooruitlopend op de wetwijziging bij beleidsbesluit goedgekeurd. Deze zal nu in de Fvw 2023 meelopen om tot wet te worden verheven.

Informatiepunt 2: Beleggingsonderneming als toegelaten uitvoerder voor een loonstamrecht

Met notitie DB 220022 (zie bijlage 3) bent u vorig jaar akkoord gegaan met de opname van beleggingsondernemingen als toegelaten aanbieders voor het uitvoeren van loonstamrechten. Een loonstamrecht is een aanspraak op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfd of te derven loon en kon tot en met 31 december 2013 worden bedongen. Beleggingsondernemingen zijn pas vanaf 2017 toegelaten als aanbieders voor derdepijlerproducten. Op basis van de bestaande wettelijke bepalingen mogen beleggingsondernemingen tot nu toe niet als uitvoerders van geëerbiedigde loonstamrechten optreden. Zoals vorig jaar aan u voorgelegd zal dit worden aangepast en is vooruitlopend op wetgeving al bij beleidsbesluit goedgekeurd dat beleggingsondernemingen wel als uitvoerders van loonstamrechten mogen optreden. Deze wetwijziging zal nu in de Fvw 2023 meelopen.

Informatiepunt 3: verwijderen vakantiebonnen uit wetgeving

Vakantiebonnen worden niet meer verstrekt, de bepalingen die hier betrekking op hebben, hebben hun belang verloren, daarom kunnen deze bepalingen vervallen.

In de praktijk worden vakantiebonnen niet meer verstrekt. De bepalingen met betrekking tot vakantiebonnen hebben in de Wet op de loonbelasting hun belang verloren en kunnen daarom vervallen. We zijn nog in afwachting van de bevestiging van VNO-NCW van dit beeld. Mocht dit beeld niet worden bevestigd, dan informeren wij u nader. Het voorstel is om deze bepalingen met ingang van 1 januari 2023 te laten vervallen.

Buiten reikwijdte

Uitvoeringstoetsen

De indeling en de inwerkingtredingsdata voor de verschillende maatregelen zijn afhankelijk van de uitkomsten van de (nog op te stellen) uitvoeringstoetsen. Uit de uitvoeringstoets blijkt wat de bijbehorende uitvoeringskosten zijn. De uitvoeringskosten worden gedekt binnen begroting IX waarbij wordt gekeken naar dekkingsopties op artikel 1, artikel 9, artikel 10 en artikel 13. Indien het een ander departement betreft worden de kosten door het betreffende departement gedekt. De uitvoeringstoetsen kunnen starten als de wetgeving voldoende uitgewerkt is.

De doorlooptijd van een reguliere uitvoeringstoets is acht weken. De ervaring leert dat als er vele toetsen tegelijk in behandeling zijn de doorlooptijd langer kan worden. Zodra er tijdens het opstellen van een toets signalen zijn die zouden kunnen leiden tot een probleem (bijvoorbeeld met de beoogde datum), wordt u daar zo spoedig mogelijk over geïnformeerd. Tijdens het opstellen van de toetsen wordt al gekeken naar mogelijke problemen in de IV-portfolio van de Belastingdienst. Vervolgens wordt ook de inpassing van alle toetsen van het pakket beoordeeld in samenhang met de andere werkzaamheden (reeds aangenomen wetgeving, beheer & onderhoud, modernisering en vernieuwing). Besluitvorming over de IV-portfolio vindt plaats in de Driehoek van opdrachtnemer, opdrachtgever en eigenaar. U wordt indien relevant uiteraard geïnformeerd over de uitkomsten.

Volgnummer	Naam voorstel	Omschrijving voorstel	Afdeling (DC)
2019-1045	Aanpassen van 24a AWR: bezwaarschift niet geacht mede gericht tegen boete	Met de maatregel wordt de niet-consistente werking van artikel 24a AWR ten aanzien van voor bezwaar vatbare beschikkingen die op het aanslagbiljet (naast de belastingaanslag) vermeld kunnen staan opgelost. Met de maatregel wordt gekozen voor eenduidig wederkerig systeem dat inhoudt dat voor bezwaar en beroep alle voor bezwaar vatbare beschikkingen die naast de belastingaanslag op het aanslagbiljet vermeld staan, geacht worden onderdeel uit te maken van de belastingaanslag.	DB/FRI
2019-1135	Technisch. Aanpassen verwijzing in artikel 15 Wet op belastingen van rechtsverkeer	In artikel 15, eerste lid, onderdeel k, van de Wet op belastingen van rechtsverkeer wordt verwezen naar artikel 9.2.2. van de Wet educatie en beroepsonderwijs. Dit artikel is echter al sinds 1-8-2015 vervallen.	IZV/VB
2019-1280	Afschaffen betalingskorting Vpb		DB/FRI
2019-1292	Verwijderen van vakantiebonnen	Verwijderen van vakantiebonnen uit de Wet LB 1964 (zie artikel 13, lid 4, artikel 25, lid 4, en ook artikel 6.2 URLB 2011)	DB/AV
Buiten reikwijdte			
2020-1388	Aanpassen belastingrente aangiftebelastingen	Het is niet passend om belastingrente te rekenen over een periode dat de inspecteur in verzuim is. Voor de aanslagbelastingen (IB, Vpb, Erfbelasting) is geregeld dat de rente stopt als de inspecteur in verzuim is. Voor de aangiftebelastingen is dit niet geregeld. Hier wordt alsnog in voorzien.	DB/FRI
2021-1005	Opschoning dividendbelasting	Opschonen van enkele al langer openstaande omissies en schoonheidsfouten in de dividendbelasting	DB/Winst
2021-1012	Herstel van omissie. Voor de wachtermijn (nu zeven dagen) aansluiten bij de termijn in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (termijn van vier weken)	Herstel omissie. Artikel 19, lid 9, IW 1990 verwijst voor het doen van een loonvordering, en de hiermee verband houdende vooraankondiging, naar de artikelen 475i tweede tot vijfde lid van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Uit deze laatste artikelen blijkt een termijn van vier weken, die geldt tussen de vooraankondiging en het daadwerkelijk doen van de vordering. In de MvT op de Wet Vereenvoudiging beslagvrije voet staat expliciet dat artikel 19 IW 1990 bij deze termijn zal aansluiten en eveneens een termijn van vier weken zal gelden. Dit betekent dat de termijn van zeven dagen, zoals deze thans in artikel 19, lid 9, IW 1990, staat, onjuist is en dient te worden aangepast naar een termijn van vier weken.	DB/FRI
2021-1013	Herstel van omissie. In artikel 49, eerste lid, IW 1990 is in het verleden per abuis de onjuiste volzin verwijderd. Dit moet gecorrigeerd worden.	Met de Aanpassingswet vierde tranche Awb heeft men willen regelen dat zaken die reeds in de Awb zijn opgenomen niet nogmaals in bijzondere wetgeving geregeld worden. Voorschriften die in bijzondere wetgeving hetzelfde voorschrijven als het dwingende voorschrift uit de Awb zouden daarom moeten komen te vervallen. Dit had onder meer te gelden voor de zin: 'De beschikking vermeldt in ieder geval het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid bestaat en de termijn waarbinnen het bedrag moet worden betaald'. Dit is reeds opgenomen in artikel 4:86 Awb. De zin staat echter nu nog, als tweede volzin, opgenomen in artikel 49, eerste lid, IW 1990. In plaats van de hiervoor genoemde zin is per abuis de zin: 'In afwijking in zoverre van de eerste volzin vindt aansprakelijkstelling van een bestuurder op de voet van artikel 36b niet plaats vóór het tijdstip waarop het aansprakelijk gestelde lichaam in gebreke is met de betaling van zijn aansprakelijkheidsschuld' verwijderd. Dit moet gecorrigeerd worden. De ten onrechte verwijderde zin moet wederom opgenomen worden in artikel 49, eerste lid, IW 1990 en de huidige tweede zin (De beschikking vermeldt in ieder geval het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid bestaat en de termijn waarbinnen het bedrag moet worden betaald) moet alsnog worden verwijderd.	DB/FRI

2021-1017	Wijziging looptijd bancaire nabestaandelijfrente	Wijziging van art. 3.126a, vierde lid, Wet IB 2001. Bij overlijden dient een bancaire nabestaandelijfrente in sommige gevallen minimaal 20 jaar te lopen. Dit is onwenselijk als bijvoorbeeld ouders de lijfrente erven en al op leeftijd zijn. Vooruitlopend op wetgeving is reeds een goedkeuring opgenomen in een beleidsbesluit.	DB/AV
2021-1018	Beleggingsonderneming als toegelaten uitvoerder voor een loonstamrecht	Dit vraagt een aanpassing van het overgangsrecht voor loonstamrechten. Beleggingsondernemingen zijn vooruitlopend op wetgeving via een beleidsbesluit reeds aangewezen als toegelaten aanbieder van loonstamrechten.	DB/AV
2021-1019	verduidelijken uitvraag IKV		DB/AV
2021-1025	Wettelijke basis creëren voor opvragen bewijs bij bepaalde giften in natura	Een wettelijke basis creëren zodat voor grotere giften in natura meer bewijs kan worden opgevraagd over de waardering van deze giften.	DB/AV
2021-1026	Verbreden aanspraak op IACK voor ouders die vanwege veiligheid niet op zelfde adres zijn ingescheven		DB/AV
2021-1035	Besluit tot afwijzing van een MAP-verzoek aanwijzen als voor bezwaar vatbare beschikking	De bestuursrechter heeft geoordeeld dat een besluit tot afwijzing van een MAP-verzoek moet worden aangemerkt als besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft dit in twee uitspraken van 3 februari 2021 bevestigd. Gelet op de materie is het gewenst deze besluiten aan te merken als fiscale beschikking, zodat deze in voorkomende gevallen door de fiscale rechter kunnen worden behandeld in plaats van door de algemene bestuursrechter.	DB/FRI
2021-1039	Aanpassingen van de overdrachtsbelasting op de BES	De huidige wetgeving is bij de totstandkoming met spoed opgesteld, waardoor er nog veel losse eindjes zijn. Hoewel het nog geen politieke aandacht heeft gekregen, kleven er wel veel risico's aan de huidige formuleringen. De onderstaande wijzigingen zien op het herstel van de huidige wetgeving. In de BES-wetgeving is nu geregeld dat ingeval een onroerende zaak binnen zes maanden wordt doorverkocht, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd wordt verminderd met de waarde waarover bij de eerste transactie al overdrachtsbelasting is betaald. Hier moet aan worden toegevoegd dat, indien sprake is van oplevering van een nieuwe onroerende zaak, de waarde waarover bij de tweede transactie overdrachtsbelasting is verschuldigd wordt verminderd met de algemene bestedingsbelasting. Dit is nu niet goed geregeld in de wet. Er is tevens een vrijstelling opgenomen voor situaties waarin een openbaar lichaam of de Staat een onroerende zaak of een schip koopt. Er is ook een vrijstelling voor situaties waarin een openbaar lichaam onroerende zaken of schepen via een BV/NV koopt. Wij adviseren om de vrijstelling uit te breiden naar situaties waarin de Staat een onroerende zaak of schip middels een BV/NV koopt. Dit is nu niet geregeld in de wet en met deze wijziging wordt dit recht getrokken. Ook zal worden opgenomen dat de vrijstelling niet geldt indien een openbaar lichaam of de Staat met de beoogde transactie winst beoogt.	AFP/EDA

Buiten reikwijdte

2021-1041	Pijnpunten bij de uitvoering van de belastingrente wegnemen.	In de uitvoeringspraktijk doen zich regelmatig gevallen voor waarin het in rekening brengen van belastingrente onredelijk is en niet past bij de verzuimgedachte die aan de regeling ten grondslag ligt. De maatregel beoogt (tot nu toe onderkende) pijnpunten uit de belastingrenteregeling weg te nemen en ziet op de AWR. Mogelijk wordt in de maatregel een grondslag voor een ministeriele regeling opgenomen.	DB/FRI
2021-1064	In schrijvende situaties langdurig renteloos uitstel van betaling van de belastingschuld verlenen	De Kamerleden Lodders en Koerhuis van de VVD hebben op 20 oktober jl. schriftelijke vragen gesteld over het bericht 'Linda's zoon (13) is over een paar maanden wees: 'Ik wil hem goed achterlaten'. De bewindspersoon heeft ingestemd met de algemene oplossing om in deze schrijvende situaties renteloos uitstel van betaling te verlenen. Er zijn immers meer schrijvende gevallen denkbaar waarbij de belastingbetaling binnen de betaaltermijn niet gewenst is en het de voorkeur verdient om langdurig renteloos uitstel van betaling te verlenen, maar tegelijkertijd kwijtschelding ook niet op zijn plaats is.	DB/FRI

TER BESLISSING

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

19/5

Directie Algemene
Fiscale Politiek

Persoonsgegevens

nota

Tweede beslisnotitie Fiscale verzamelwet 2023

Datum

1 september 2021

Notanummer

2021-0000177653

Bijlagen

Aanleiding

Tijdens de bespreking van de eerste beslisnotitie voor de Fiscale verzamelwet 2023 (Fvw 2023) heeft u enkele verdiepende vragen gesteld waarover we u in deze notitie nader informeren. Daarnaast worden u enkele beslispunten voor het uitwerken van het wetsvoorstel voorgelegd en ontvangt u enkele informatiepunten. Zoals gebruikelijk worden de voorstellen in de Fvw 2023 nog op uitvoerbaarheid getoetst.

Besispunt 1 –Afschaffen betalingskorting vennootschapsbelasting (Vpb)

- Bent u akkoord met het afschaffen van de betalingskorting in de vennootschapsbelasting en deze maatregel op te nemen in de Fvw2023?

Toelichting

- In de eerste beslisnotitie inzake de Fvw2023 bent u geadviseerd het afschaffen van de betalingskorting op te nemen in de Fvw2023.
- Tijdens de bespreking van deze notitie heeft u om nadere informatie gevraagd in relatie tot de budgettaire noodzaak van deze maatregel. U vroeg daarbij hoe deze maatregel (die eerder om uitvoeringstechnische redenen niet doorging) momenteel is ingeboekt en hoe het budgettaire gat in 2021 en 2022 is opgevuld.
- Bij de augustusbesluitvorming in 2019 is besloten tot het afschaffen van de betalingskorting in de vennootschapsbelasting (Vpb). Hiervoor is structureel € 160 mln. ingeboekt vanaf 2020. Dit besluit is verwerkt in de Miljoenennota 2020. De opbrengst is ingezet als dekking voor lastenverlichting bij burgers. Het argument om de betalingskorting af te schaffen is dat de korting van 4% veel hoger is dan de marktrente en daarmee een (te) voordelige regeling.
- Het bleek echter niet mogelijk de afschaffing van de betalingskorting in te passen in het IV-portfolio van de Belastingdienst vanwege de uitfasering van ETM (Enterprise Tax Management). Recent is – onder voorbehoud van afronding van de uitvoeringstoets - duidelijk geworden dat inpassing in het IV-portfolio voor 2023 wel mogelijk is. In de uitvoering wordt rekening gehouden met het afschaffen van de betalingskorting. Er is ruimte in het IV-portfolio gereserveerd.
- In de Miljoenennota 2021 is de latere inwerkingtreding (per 2023) van de maatregel verwerkt. Dit leidde tot een tegenvaller van jaarlijks € 160 mln. voor 2021 en 2022 in het inkomstenkader.

- De tegenvaller is meegenomen in het totaal van budgettaire plussen en minnen in het inkomstenkader tijdens de augustusbesluitvorming 2020, waarbij het kader is gesloten. Dit is ook extern gecommuniceerd via bijlage 3 van de Miljoenennota 2021.
- Vanaf 2023 is de opbrengst van € 160 mln. structureel ingeboekt. De budgettaire raming van het afschaffen van de betalingskorting is inmiddels herijkt. De opbrengst is structureel € 171 miljoen per jaar.¹
- Budgettair is er geen ruimte om de maatregel niet door te laten gaan per 2023. Daarom moet de maatregel op tijd in wetgeving worden verwerkt.
- De Fwv 2023 is het eerstvolgende traject voor wetgeving met ingangsdatum 2023. Qua ingangsdatum zou ook het Belastingplan 2023 een mogelijkheid zijn, maar omdat het besluit tot afschaffing al enige tijd geleden is genomen, ligt het wat ons betreft voor de hand de eerstvolgende mogelijkheid voor omzetting in wetgeving te kiezen. Ook in de brief 'fiscale moties en toezeggingen' die dit voorjaar aan de Kamer is gestuurd, is namelijk geschreven dat wetgeving wordt voorbereid om de betalingskorting in de Vpb per 2023 af te schaffen.
- In het laatste commissiedebat van 30 juni 2021 heeft u, na vragen van de VVD, aangegeven dat er budgettair geen ruimte is om de maatregel niet door te laten gaan per 1 januari 2023.
- Gelet op de hierboven geschetste budgettaire noodzaak adviseren wij u het afschaffen van de betalingskorting op te nemen in de Fwv2023.

Datum

1 september 2021

Notanummer

2021-0000177653

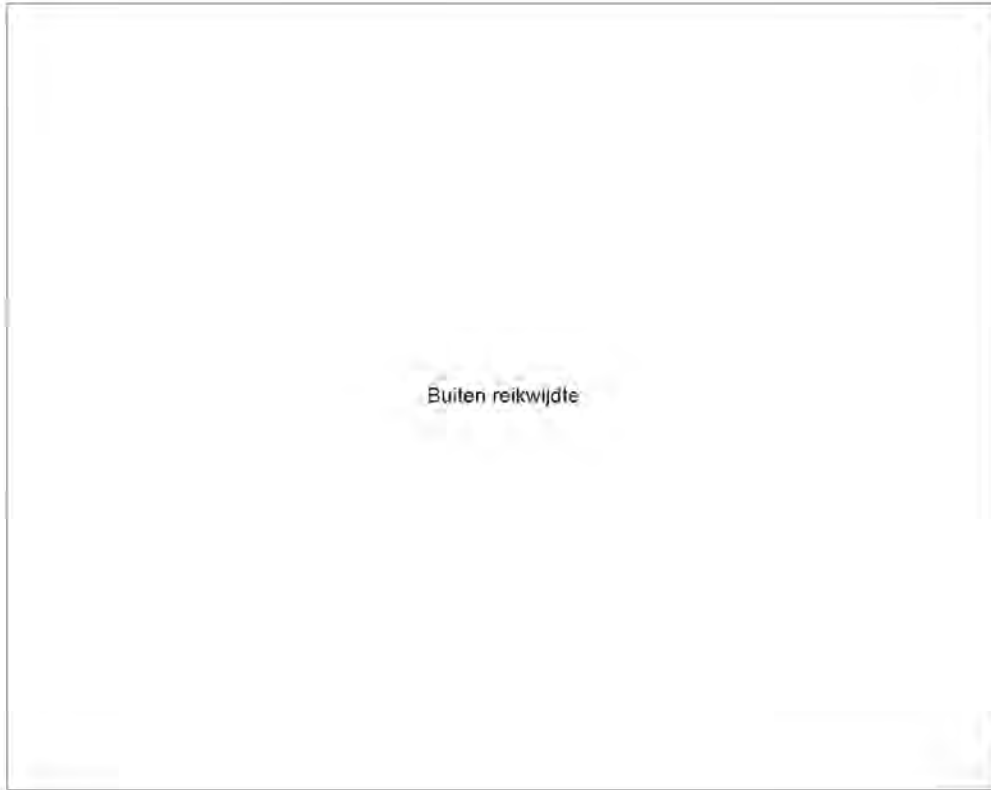
Bijlagen

Buiten reikwijdte

¹ In 2023 is de opbrengst van afschaffen € 40 miljoen lager doordat de invorderingsrente, waar de hoogte van de betalingskorting van afhangt, dan nog tijdelijk verlaagd is van 4% naar 3%. Dit leidt niet tot een extra budgettaire opgave want hiervoor wordt gecorrigeerd middels een kadercorrectie, aangezien de verlaging van de invorderingsrente buiten het kader is geplaatst.

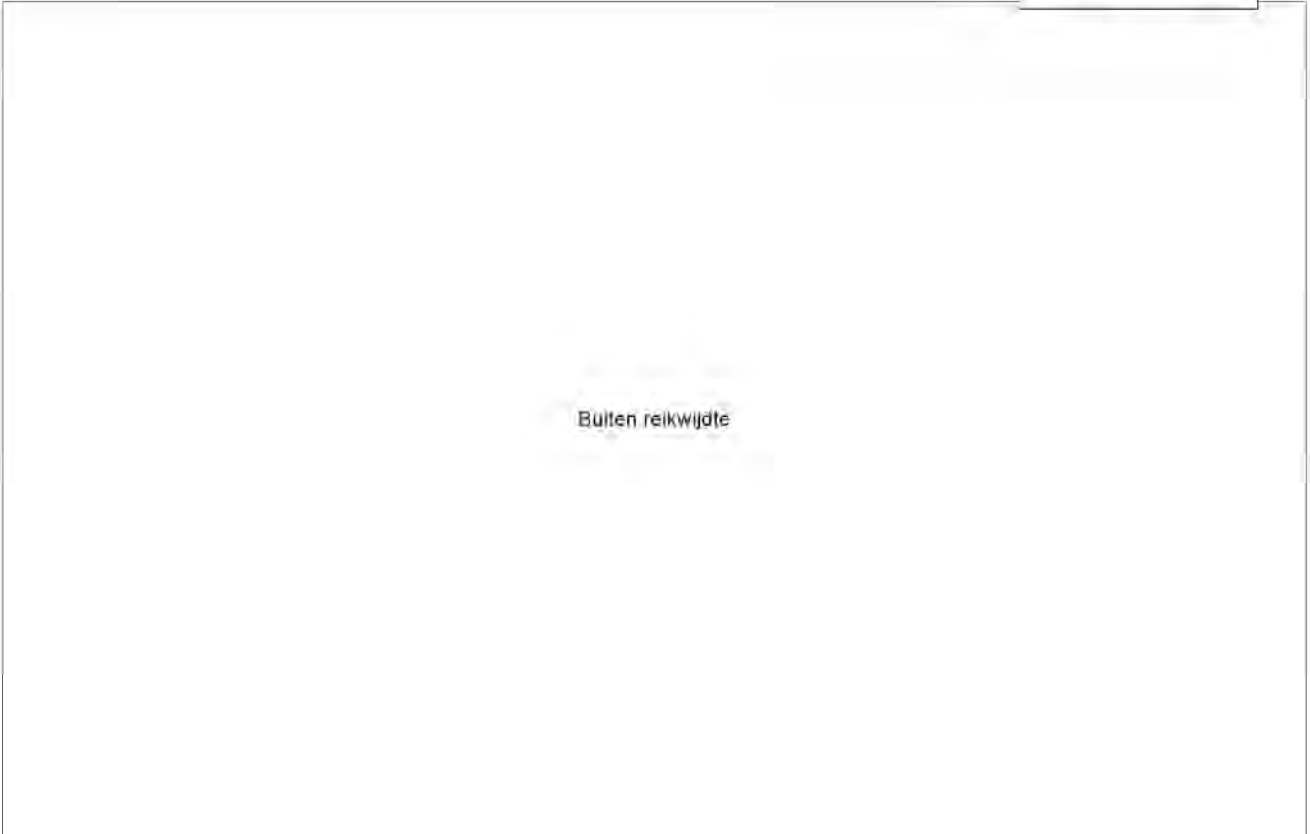
Datum
1 september 2021
Notanummer
2021-0000177653
Bijlagen

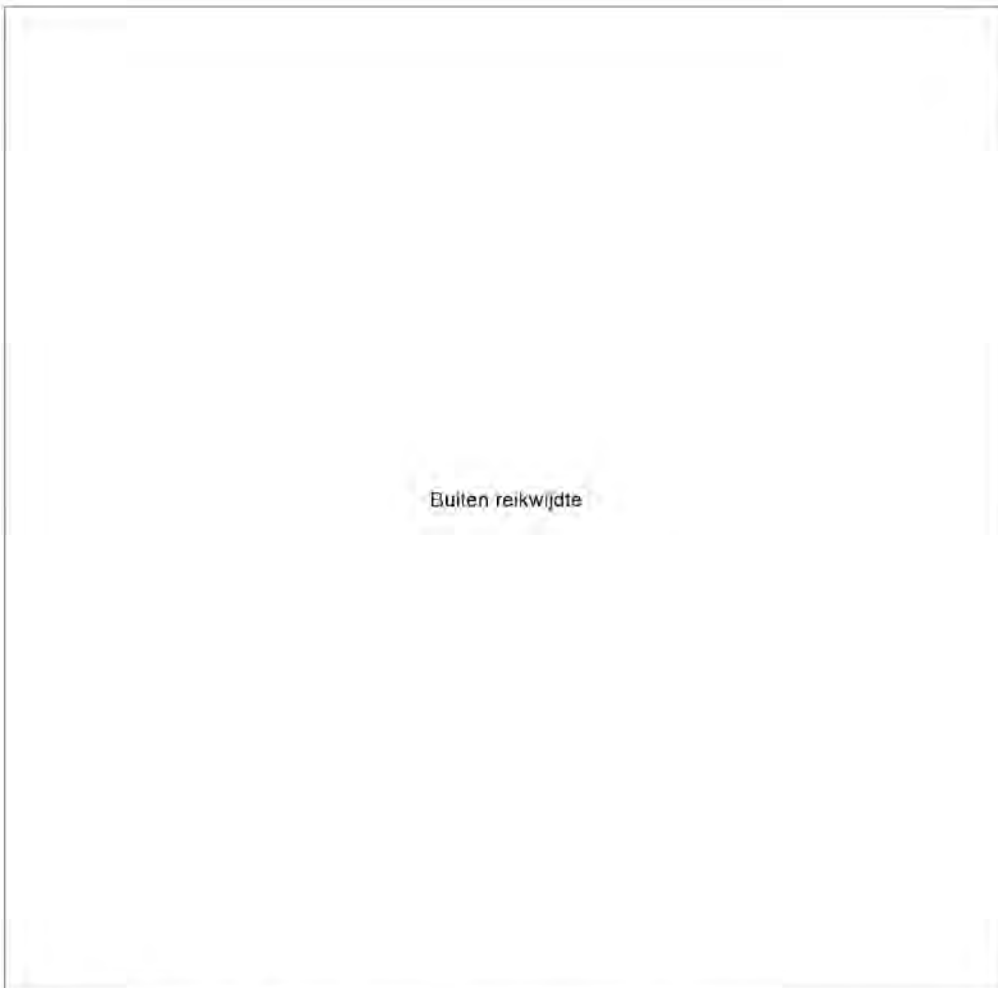
Buiten reikwijdte

Datum
1 september 2021
Notanummer
2021-0000177653
Bijlagen

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Datum
1 september 2021
Notanummer
2021-0000177653
Bijlagen

Informatiepunt 1: Beleidsbesluit bijzondere uitstelfaciliteit schrijnende situaties

De aangekondigde bijzondere uitstelfaciliteit voor schrijnende situaties wordt opgenomen in de Fwv 2023. Het beleidsbesluit dat op deze wetgeving vooruit loopt is op 1 juli 2021 in werking getreden. De voorgestelde wetgeving en het beleid wordt hierna toegelicht.

Toelichting

- De Kamerleden Lodders en Koerhuis van de VVD hebben op 20 oktober jl. schriftelijke vragen gesteld over het bericht 'Linda's zoon (13) is over een paar maanden wees: 'Ik wil hem goed achterlaten'.
- Bij brief van 14 april jl. zijn deze schriftelijke vragen beantwoord en is de Kamer geïnformeerd over de voor deze tragische situatie gevonden algemene oplossing in de vorm van de mogelijkheid van langdurig uitstel van betaling zonder het in rekening brengen van invorderingsrente.
- De voorgestelde wetwijziging loopt mee in de Fwv 2023 en zal terugwerkende kracht hebben tot het moment van het inwerkingtreden van het beleidsbesluit. Dit beleidsbesluit dat op deze wetgeving vooruit loopt is op 1 juli 2021 in werking treden.

*Wat betekent dit?
Zelfde geldt voor punt 2?
Wiltu julle er best om?*

- De voorgestelde wetgeving - en het daaraan voorafgaande beleid - regelt een bijzondere vorm van uitstel van betaling voor periode van minimaal 5 jaar. In deze periode wordt rust gegeven aan de betrokkene die in een schrijnende en tragische situatie terecht is gekomen. Van een schrijnende situatie is bijvoorbeeld sprake indien een kind wordt geconfronteerd met het overlijden van beide ouders en de belastingschulden slechts kunnen worden betaald door de ouderlijke woning te verkopen.
- Aangezien zowel minderjarigen als meerderjarigen in een dergelijke situatie terecht kunnen komen, is geen grens gesteld aan de leeftijd van de verzoeker. Immers ook een net meerderjarige student kan in een vergelijkbare schrijnende situatie terecht komen.
- De bijzondere uitstelfaciliteit is gericht op belastingaanslagen die zijn opgelegd aan natuurlijke personen, maar is niet beperkt tot belastingaanslagen in de erfbelasting. Ook t.a.v. belastingaanslagen inkomstenbelasting die nog moeten worden opgelegd of reeds opgelegde aanslagen die in de boedel vallen kan om uitstel van betaling worden verzocht. Het moet wel om aanslagen gaan die in de boedel vallen, de bijzondere uitstelfaciliteit is dus niet bedoeld voor bijvoorbeeld een aanslag inkomstenbelasting van de erfgenaam zelf.
- In beginsel is zekerheid vereist, bij voorkeur een hypotheekrecht ten behoeve van de Ontvanger. De Ontvanger kan hiervan afwijken indien dit leidt tot een schrijnende situatie.
- Tegen afwijzing zal de gang naar fiscale rechter open staan.
- De betrokkene wordt over deze bijzondere vorm van uitstel van betaling geïnformeerd d.m.v. informatie op aanslagbiljetten en informatie op de website van de Belastingdienst.
- Indien het uitstel van betaling bijna afloopt zal de betrokkene hierop worden gewezen door de Ontvanger. Een nieuw verzoek na afloop van het uitstel is mogelijk. De Ontvanger zal dan opnieuw beoordelen of nog steeds sprake is van een schrijnende situatie waarvoor de uitstelfaciliteit bedoeld is.
- De uitstelfaciliteit wordt na 5 jaar geëvalueerd op de effecten en de doeltreffendheid.

Datum

1 september 2021

Notanummer

2021-0000177653

Bijlagen

Informatiepunt 2: Nadere informatie over beoogde wijziging artikel 24a AWR

Bij de eerste beslispuntennotitie Fvw 2023 (4 mei 2021) heeft u ingestemd met het opnemen van de wijziging van artikel 24a AWR in de Fvw 2023. Met de wijziging van artikel 24a AWR wordt een verbetering van rechtsbescherming beoogd. In de situatie dat op het aanslagbiljet naast bedragen van de belastingaanslag ook andere voor bezwaar vatbare beschikkingen staan vermeld (zoals een boete of belastingrente), stelt de belanghebbende na de wijziging van artikel 24a AWR eenvoudiger zijn fiscale rechtsgang en procedurele rechten veilig via één bezwaarschrift.

Er is een uitvoeringstoets voor art. 24a AWR in voorbereiding. Eerste indicatie is dat de wijziging van art. 24a AWR uitvoerbaar is, maar dat de wijziging wel meer de aandacht vestigt op onvolkomenheden in de uitvoering die als gevolg van het zogenoemde "dwangsommarrest" van eind 2019 duidelijk zijn geworden. Het betreft hier het niet voldoen aan de formele vereisten van een uitspraak op bezwaar ingeval van een ingediende aangifte tijdens de bezwaartermijn van een belastingaanslag (materieel wordt wel aan de aangifte/het bezwaar tegemoetgekomen). De kans bestaat dat het aantal ingebrekestellingen toeneemt

en er hierdoor druk op de uitvoering ontstaat. Het streven is dat u in oktober 2021 een informatie-notitie ontvangt over het dwangsomarrest en de oplossingsrichting waaraan wordt gedacht.

Datum
1 september 2021

Notanummer
2021-0000177653

Bijlagen

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Niet van toepassing.

TER ADVISERING

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

Directie Algemene
Fiscale Politiek

Persoonsgegevens

nota

Derde beslispunt Fiscale verzamelwet 2023

Datum

29 september 2021

Notanummer

2021-0000193510

Bijlagen

geen

Aanleiding

De verdere uitwerking van de Fiscale verzamelwet 2023 leidt tot enkele keuzes die we u graag willen voorleggen. Daarnaast stellen we in het eerste beslispunt voor om een aanvullende maatregel op te nemen.

Inleiding beslispunt 1: Betalingsvordering

Per 1 juli 2020 is met een wijziging in artikel 19 van de Invorderingswet 1990 (IW 1990) de betalingsvordering geïntroduceerd. Hiernaast zijn tevens in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (URIW 1990) nadere regels opgenomen met betrekking tot de uitvoering van deze betalingsvordering.

De Gemeenten, provincies en waterschappen kunnen bij de invordering van lokale heffingen ook gebruik maken van deze betalingsvordering. Per abuis zijn BZK en I&W niet tijdig geïnformeerd over de wijziging in de IW 1990. Hierdoor hebben zij de bepalingen in de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet, die de URIW 1990 overeenkomstig van toepassing verklaren, niet gewijzigd.

Beslispunt 1

Bent u ermee akkoord om de wijzigingen in de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet mee te laten lopen de Fiscale verzamelwet 2023?

Toelichting

De betalingsvordering is een vorm van een vereenvoudigd derdenbeslag onder een betaaldienstverlener. Doel van deze maatregel is een vereenvoudiging van de procedure, niet een uitbreiding van bevoegdheden. Deze vereenvoudiging zit in het feit dat de tussenkomst van de deurwaarder nu niet meer aan de orde is. Hierdoor wordt de procedure aanzienlijk eenvoudiger en efficiënter. Hiervan profiteert zowel de belastingschuldige als de incasserende overheid.

Gemeenten, provincies en waterschappen kunnen bij de invordering van lokale heffingen ook gebruik maken van deze betalingsvordering. Per abuis zijn de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet niet gewijzigd. Hierdoor zijn de nadere regels die zijn gesteld om uitvoering te geven aan de betalingsvordering nu niet van toepassing bij een betalingsvordering voor de invordering van lokale belastingen.

Met deze beoogde wijziging van de Gemeentewet, Provinciewet en Waterschapswet wordt deze omissie gecorrigeerd. De nadere regels die zijn opgenomen in de URIW 1990 worden door deze wijziging ook van toepassing voor Gemeenten, provincies en waterschappen wanneer zij gebruik maken van een betalingsvordering bij de invordering van lokale belastingen.

Inleiding beslispunt 2: Belastingrente

- In de eerste beslisnotitie Fwv 2023 heeft u ingestemd met twee maatregelen aangaande de regeling belastingrente. Beide maatregelen zijn voorgesteld omdat de regeling belastingrente op de voorgestelde punten momenteel onrechtvaardig uitpakt voor belastingplichtigen. Ook de Belastingdienst heeft de nadrukkelijke wens geuit de regeling op beide punten aan te passen. Naar aanleiding van de voorgestelde maatregelen heeft intensief contact plaatsgevonden met de Belastingdienst. Uit de eerste signalen van de Uitvoeringstoets is gebleken dat de maatregelen – hoewel wenselijk – op punten desalniettemin zeer lastig uitvoerbaar zijn en rode vlaggen opleveren. Verkend is met welke aanpassingen de maatregelen mogelijk wel uitvoerbaar zijn. Hieronder wordt toegelicht hoe de maatregelen kunnen worden aangepast.
- De planning is dat de uitvoeringstoetsen voor de huidige maatregelen 11 oktober 2021 zijn afgerond. Parallel wordt met uitvoering de uitvoerbaarheid van de aangepaste maatregelen gezien. De hoop is dat dit ertoe leidt dat de aangepaste maatregelen op 4 oktober 2021 klaar zijn, zodat deze op dat moment – met de rest van het pakket Fwv 2023 – kunnen worden voorgelegd aan de CFEZIL. Of dit lukt, is afhankelijk van de resultaten van het overleg met uitvoering naar aanleiding van de aangepaste maatregelen.

Maatregel "pijnpunten belastingrente" (introdunctie mogelijkheid Inspecteur om belastingrente in bepaalde situaties te verminderen)

Beslispunt 2:

- Wij adviseren u akkoord te gaan met het splitsen van de maatregel. Met uitzondering van de omzetbelasting en de loonbelasting kan de maatregel voor alle overige middelen per 1 januari 2023 in werking treden. Voor de omzetbelasting en de loonbelasting treedt de maatregel per koninklijk besluit in werking als de geautomatiseerde ondersteuning op orde is. Dit kan per middel verschillen en is op dit moment voorzien voor 2026.
- Wij adviseren u akkoord te gaan met een onderzoek naar de wenselijkheid van een doelmatigheidsgrens. Een doelmatigheidsgrens betekent dat een inspecteur pas hoeft over te gaan tot het op verzoek verminderen van het in rekening gebrachte bedrag aan belastingrente als die vermindering blijv. meer dan €10 voordeel voor de belastingplichtige oplevert. Een doelmatigheidsgrens zorgt ervoor dat de maatregel naar verwachting behapbaarder is voor de Belastingdienst. Onderzocht wordt welk bedrag redelijk en uitvoerbaar is, waarbij ernaar wordt gestreefd het bedrag zo laag mogelijk te houden. Als een doelmatigheidsgrens de regeling voor de Belastingdienst (veel) beter uitvoerbaar maakt, zal de doelmatigheidsgrens worden opgenomen in een ministeriele regeling.

Kern

- De maatregel bestaat uit een algemene bepaling op basis waarvan de inspecteur de belastingrente kan verminderen voor zover de belastingrente wordt berekend over een periode waarin (een deel van) het verschuldigde bedrag aan belasting al eerder was geheven. Hiermee wordt de mogelijkheid gecreëerd om, meer dan voorheen, 'maatwerk' te kunnen leveren. De bepaling is tot stand gekomen nadat een aantal praktijksituaties in kaart is gebracht waarin de berekening van belastingrente (te) hard uitpakt.
- Voor de omzetbelasting en de loonbelasting is de maatregel zonder geautomatiseerde ondersteuning niet uitvoerbaar. Het voorstel zou voor de omzetbelasting en de loonbelasting daarom pas later in werking treden (per koninklijk besluit op het moment dat dat uitvoerbaar is). Voor de overige belastingmiddelen zou de maatregel in werking treden per 1 januari 2023.
- Het alternatief is dat de maatregel voor alle middelen later in werking treedt. Het lijkt ons echter onwenselijk om te wachten voor de belastingmiddelen waarvoor de maatregel wel uitvoerbaar is.
- Uitstel voor de omzetbelasting en de loonbelasting betekent niet dat voor deze middelen geen enkele tegemoetkoming mogelijk is. Aan bepaalde als onrechtvaardig ervaren situaties die zich momenteel ten aanzien van de omzetbelasting en de loonbelasting kunnen voordoen, kan in de praktijk het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel meer dan nu worden ingezet. Met toepassing van deze algemene beginselen kan in bepaalde situaties tot de vermindering van belastingrente worden overgegaan, zonder dat wetswijziging noodzakelijk is. Hiervoor dient de Belastingdienst de algemene beginselen ruimhartiger toe te passen en een beroep hierop sneller te honoreren. Over de aanpassingen in werkwijze wordt met de Belastingdienst verder overlegd.
- In de eerste beslisnotitie is voorgelegd dat het wenselijk is per beleidsbesluit vooruit te lopen op de maatregel, zodat de inspecteur de mogelijkheid om over te gaan tot vermindering van belastingrente zo spoedig mogelijk kan inzetten. Onlangs is de Afdeling advisering van de Raad van State echter zeer kritisch geweest op goedkeurende beleidsbesluiten voorafgaand aan wetgeving, omdat dit de rol van henzelf en het parlement minder groot maakt (zowel de Raad van State als het parlement staat, op het moment dat de wetgeving wordt voorgelegd, immers voor een voldongen feit). Onderzocht wordt nog hoe in dit specifieke geval het beste kan worden gehandeld. U wordt hierover nog geïnformeerd.

Inleiding beslispunt 3: Rentestop

De tweede maatregel ziet op de introductie van een zogenoemde rentestop ter zake van naheffingsaanslagen. Ten aanzien van de omzetbelasting is uit de uitvoeringstoets gebleken dat een rentestop alleen uitvoerbaar is als de IV-voorziening (automatisering) is aangepast. Vanwege de verwachte aantallen suppleties waarbij de rentestop van toepassing zal zijn, is dit een essentiële voorwaarde voor uitvoerbaarheid. Naar verwachting is dit in ieder geval niet eerder dan in 2026 het geval.

→ dat kan toch wel wat
zullen?

Beslispunt 3

- Wij adviseren u akkoord te gaan met de splitsing van de introductie van de rentestop, waardoor deze vanwege uitvoeringsredenen voor de OB per koninklijk besluit later in werking treedt dan voor de belastingmiddelen waarvoor deze rentestop wel uitvoerbaar is per 1 januari 2023.
- Wij adviseren u akkoord te gaan met het onderzoeken van de wenselijkheid van een doelmatigheidsgrens. Dit om de regeling beter uitvoerbaar te maken. Over de invulling hiervan wordt overlegd met uitvoering.

Kern

- Het alternatief van splitsing van de maatregel (zoals nu voorgesteld) is dat de rentestop voor alle belastingmiddelen later in werking treedt. Het lijkt ons echter onwenselijk om voor de andere belastingmiddelen te wachten.
- De uitgestelde inwerkingtreding voor de omzetbelasting betekent *niet* dat traagheid die te wijten is aan de inspecteur voor rekening van belastingplichtigen moet blijven. Belastingplichtigen kunnen in voorkomende gevallen via bezwaar en beroep alsnog aanspraak maken op vermindering van de in rekening gebrachte belastingrente ten aanzien van de omzetbelasting. Het is nu namelijk al zo dat dat een te lange behandeltermijn van de inspecteur op grond van het *zorgvuldigheidsbeginsel* niet voor rekening van de belastingplichtige mag komen.
- Dit is de reden waarom uitvoering voor de omzetbelasting ook na splitsing van de maatregel (waardoor deze voor de omzetbelasting later in werking treedt), risico's voor de omzetbelasting signaleert. Bij onveranderd beleid noemt de omzetbelasting in de eerste plaats een potentiële werklastverhoging van 40 fte als door aanzuigende werking de belastingrente omzetbelasting na bezwaar (met een beroep op het zorgvuldigheidsbeginsel) handmatig moet worden verminderd. Bij onveranderd beleid komen naar schatting circa 100.000 naheffingsaanslagen omzetbelasting in aanmerking voor de rentestop. Daarnaast kan het in grote aantallen handmatig opleggen van naheffingsaanslagen omzetbelasting leiden tot onvolledige systemen en onvolledige informatie voor afnemende partijen. Om deze risico's te mitigeren, bent u geadviseerd akkoord te gaan met een onderzoek naar een manier (hier "doelmatigheidsgrens" genoemd) om de praktische uitvoering van deze rentestop voor alle middelen (waaronder nadrukkelijk ook de omzetbelasting via de aanzuigende werking) mogelijk te maken.

Toelichting

Wat is een rentestop

In de regeling van de belastingrente is het uitgangspunt dat een zogenoemde rentestop plaatsvindt als de inspecteur, kort gezegd, te lang doet over het vaststellen van een belastingaanslag. Als de inspecteur langer dan de reguliere behandeltermijn nodig heeft om een belastingaanslag vast te stellen overeenkomstig een verzoek of aangifte, komt dat dankzij de rentestop dus niet voor rekening van de belastingplichtige.

Voor naheffingsaanslagen is deze rentestop niet opgenomen. In de huidige situatie (zonder rentestop) loopt het tijdvak waarover belastingrente wordt berekend door tot 2 weken (veertien dagen) na de dagtekening van de naheffingsaanslag. Als de naheffingsaanslag (te) lang op zich laat wachten, blijft

de te betalen belastingrente dus oplopen. Door ook voor naheffingsaanslagen een rentestop te introduceren, wordt aan deze situatie een einde gemaakt. Geregeld wordt dat indien een naheffingsaanslag is vastgesteld overeenkomstig een verzoek, het tijdvak waarover belastingrente wordt berekend uiterlijk 10 weken na de datum van ontvangst van dat verzoek eindigt. De termijn van 10 weken bestaat uit 8 weken voor de behandeling van het verzoek vermeerderd met de betaaltermijn van 2 weken. Door de rentestop bedraagt de periode waarover rente in rekening wordt gebracht nooit meer dan deze 10 weken. Als de inspecteur langer doet over het vaststellen van de naheffingsaanslag, komt dit niet meer voor rekening van de belastingplichtige (of inhoudingsplichtige).

Zorgvuldigheidsbeginsel

Uit vaste jurisprudentie van de Hoge Raad¹ volgt dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel, in de weg *kunnen* staan aan het in rekening brengen van belastingrente. Hierbij geldt als uitgangspunt dat belastingplichtigen *niet* mogen worden geconfronteerd met belastingrente die te wijten is aan traagheid van de inspecteur. Als dit zich voordoet, dan moet de belastingrente worden gematigd op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel. Als de rentestop voor de omzetbelasting later in werking treedt betekent dit dus *niet* dat traagheid die te wijten is aan de inspecteur voor rekening van belastingplichtigen moet blijven komen. Belastingplichtigen kunnen in de huidige situatie al een beroep doen op bovenstaande jurisprudentie en via bezwaar en beroep aanspraak maken op vermindering van de in rekening gebrachte belastingrente. Dit betekent dat de Belastingdienst na het vaststellen van de naheffingsaanslag op verzoek alsnog rekening zal houden met een rentestop. In een beleidsbesluit kan dit worden vastgelegd.

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Niet van toepassing.

¹ Zie bijvoorbeeld [ECLI:NL:HR:2017:3126](#) (r.o. 2.3.2) en de daarin genoemde arresten [ECLI:NL:HR:2001:AB0764](#) (r.o. 3.3), en [ECLI:NL:HR:2009:BJ8524](#) (r.o. 3.5).

TER BESLISSING

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Toeslagen en Douane

TER INFORMATIE

Aan

de staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst

Directie Strategie, Recht
& Beleid

Persoonsgegevens

nota

aanvullende nota inzake beantwoording brief LAS Legal
over aanmaningskosten en invorderingsrente

Datum

29 september 2021

Notanummer

2021-0000197272

Bijlagen

1. Brief van LAS legal aan CIE
2. Bijlage 1 verzoek betaling
3. Bijlage 2 BOB - invordering
4. Bijlage 3 BOB - aanmaning
5. Brief van CIE Financiën aan LAS
6. Reactie op brief van LAS Legal
7. Nota 7-9 inzake brief aan CIE
8. Retournotitie staatssecretaris

Aanleiding

De vaste commissie voor Financiën heeft verzocht om een reactie op een door haar ontvangen burgerbericht inzake de aanmaningskosten en invorderingsrente bij de terugvordering van toeslagen.

Na een gesprek met u is de brief op een punt aangepast en is afgesproken dat uw overige opmerkingen worden meegenomen in de herijking.

Beslispunten

Bent u akkoord met de inhoud van bijgevoegde brief? Zo ja, dan wordt u verzocht de brief te ondertekenen.

Kern

De heer Persoonsgegevens heeft in zijn brief een aantal vragen gesteld en in verband daarmee drie verzoeken gedaan:

- a. geen aanmaningskosten en invorderingsrente in rekening brengen indien er sprake is van:
 - een persoonlijke betalingsregeling vanwege onvoldoende betalingsmogelijkheden, en
 - de burger kan aantonen dat aan hem geen bewust toerekenbare fout kan worden toegedicht;

Dit past niet in de huidige wet- en regelgeving zodat daaraan thans nog niet kan worden voldaan. Dit wordt meegenomen in de herijking van de invordering.

- b. aanmaningskosten en invorderingsrente pas in rekening brengen nadat het terugvorderingsbedrag definitief (na bezwaar en/of beroep en/of na het definitief worden van de aangifte inkomstenbelasting-premie volksverzekering) vaststaat.

De Leidraad Invordering 2008 is per 1 juli 2021 in die zin aangepast, dat de uiteindelijk verschuldigde aanmaningskosten en/of invorderingsrente zal worden herrekend op basis van het definitief verschuldigde terugvorderingsbedrag. Hiermee is in materiële zin aan het verzoek tegemoetgekomen.

- c. bij de berekening van de betalingscapaciteit in het kader van een persoonlijke betalingsregeling de (toeslagen)partner die niet medeverantwoordelijk kan worden gehouden niet hoofdelijk aanspreken.

Het huidige beleid is reeds in lijn met het verzoek van LAS Legal. Het verzoek zal wel worden betrokken bij de lopende heroverweging van dit formulier, zodat wordt voorkomen dat de burger onnodig gegevens van zijn toeslagpartner verstrekt. Daarnaast zal naast het inkomen ook het vermogen van de toeslagouder bij dit beleid moeten worden betrokken.

- Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de nota van 7 september 2021.
- Na overleg met u is de alinea op pagina 1 van de brief als volgt aangepast.

“Wij zijn ons bewust dat de huidige systematiek van terugvordering van toeslagen complex is en niet altijd aansluit bij doenvermogen van burgers. In het kader van verbetering van onze dienstverlening gaan wij de invordering herijken. Hierbij zullen de signalen en suggesties van de heer Van der Heide worden meegenomen.”

Vervangen door:

“In de kabinetsreactie van 15 januari 2021 op het rapport 'Ongekend onrecht' is aangegeven dat de staatssecretaris van Financiën - Fiscaliteit en Belastingdienst en ik, samen met de specifieke aanpak voor Toeslagen ook de invorderingsstrategie van de Belastingdienst tegen het licht gaan houden, waarbij wij zowel kijken naar regelgeving als naar verbeteringen in de uitvoering, om ervoor te zorgen dat er voldoende ruimte is om rekening te houden met omstandigheden van mensen. Daarin zullen wij de signalen en suggesties van de heer Van der Heide meenemen. Ik verwacht de Kamer nog deze herfst nader over de herijking van de invorderingsstrategie te informeren.”

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Niet van toepassing.